

Høringsnotat

Lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ændring af regler om udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter m.v. samt supplerende bestemmelser til batteriforordningen)

Udkast til lovforslaget blev sendt i ekstern høring den 1. juli 2024 med frist for afgivelse af høringssvar den 22. august 2024. Miljø- og Ligestillingsministeriet har modtaget 26 høringssvar fra organisationer og virksomheder.

Følgende 24 høringssparter har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- Amager Ressourcecenter (ARC)
- Affalds- og Ressourceindustrien (ARI)
- Brancheforeningen Cirkulær (BC)
- Bryggeriforeningen (BF)
- DagSam
- Dansk Erhverv (DE)
- Dansk Industri (DI)
- Dansk Producentansvar (DPA)
- Dansk Landbrugs Plastindsamling (DLPI)/DAKOFO
- DRS
- Danaffald og DTL - Danske Vognmænd
- De Samvirkende Købmænd (DSK)
- Emballageretur
- ERP Denmark ApS – European Recycling Platform (ERP)
- Forsyningstilsynet (FSTS)
- Genvindingsindustrien
- HORESTA
- KL
- Landbrug & Fødevarer (L&F)
- Mobility Denmark – De Danske Bilimportører
- Plastindustrien
- Sønderborg Kommune
- Tobaksproducenterne
- VANA

Følgende høringssparter har oplyst, at de ingen bemærkninger har til lovforslaget:

- Danske Regioner

- Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen (den uafhængige konkurrencemyndighed).

Miljø- og Ligestillingsministeriet takker for de indkomne høringssvar. I det følgende gennemgås de væsentligste emner i høringssvarene og Miljø- og Ligestillingsministeriets svar til disse.

Høringssvarene er kun gengivet i hovedtræk. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, der kan findes på høringsportalen.

Høringssvarene er grupperet efter følgende emner:

1. Udvidet producentansvar for emballage
  - 1.1 Generelle bemærkninger
  - 1.2 Tidsplan – ønske om ikrafttræden 1. januar 2026
  - 1.3 Registrering af producenter
  - 1.4 Tildeling af affald, herunder clearing house
  - 1.5 Kollektive ordninger, herunder pligt til medlemskab
  - 1.6 Overdragelse af affald
  - 1.7 Overgangsordninger for kommunale kontrakter
  - 1.8 Serviceniveau og omkostningseffektivitet for kommunal affaldsindsamling
  - 1.9 Producentgebyrer
  - 1.10 Forsyningstilsynets rolle
  - 1.11 Finansielt ansvar for specifikke affaldsfraktioner og ordninger
  - 1.12 Betaling for ikkeemballageaffald
  - 1.13 Betaling for erhvervsaffald
  - 1.14 Emballageafgiften
  - 1.15 Gebyrer generelt
  - 1.16 Egne tilbagetagningsordninger og genbrugsemballage
  - 1.17 Oplysningspligt
  - 1.18 Tilsyn, herunder free-riders
2. Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter
3. Udvidet producentansvar for fiskeredskaber af plast
4. Udmøntning af batteriforordningen
  - 4.1 Generelle bemærkninger
  - 4.2 Overgang til en ny organisering i det udvidede producentansvar under batteriforordningen
  - 4.3 Pligt til medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) og krav om indgåelse af kontrakt
  - 4.4 Forskellige bemærkninger

Justeringer af lovforslaget efter første høring

Det bemærkes, at et første udkast af lovforslaget har været i høring fra den 28. juni 2023 til den 30. august 2023. Høringssvarene fra den første høring kan findes på høringsportalen. Lovforslaget blev ikke fremsat efter den oprindelige tidsplan, bl.a. fordi der var usikkerheder om flere centrale elementer i lovforslaget. I forlængelse af den første høring er flere elementer af lovforslaget justeret, herunder:

- 1) Det er fundet en løsning for betaling for øvrigt affald, der indsamles sammen med emballageaffaldet (såkaldt "ikkeemballage"-affald), der dermed kan overdrages til de kollektive ordninger sammen med emballageaffaldet. Dermed kan den grundliggende organiseringsmodel,

hvor kommunerne indsamler affald hos borgerne og herefter overdrager genanvendelige affaldsfraktioner til de kollektive ordninger, fastholdes. Se desuden pkt. 1.12.

- 2) Det har vist sig, at det ikke er muligt at udmønte den forventede løsning om et serviceniveau for kommunal affaldsindsamling fra starten af. Der er fortsat indsat hjemmel til at udmønte et serviceniveau, der fastsættes senest i 2027. Se desuden pkt. 1.8.
- 3) Løsningen for overdragelse af affald er justeret som følge af en række høringssvar fra kommuner og affaldsselskaber, der bl.a. fremhævede, at den daværende løsning skabte risiko for strandede omkostninger i kommunerne. Frem for at producenten skal udpege et sted, hvor affaldet overdrages, skal affaldet nu i stedet overdrages på de omlastepladser, som kommunalbestyrelsen allerede benytter. Se desuden punkt 1.6.
- 4) Løsningen for kommunalt indsamlet erhvervsaffald er justeret mhp. at mindske administration og gøre det lettere for små affaldsproducerende virksomheder. Frem for at affaldsproducerende virksomheder selv skal anmode om betaling, når kommunen indsamler deres affald, kan kommunen nu anmode om betaling eller opkræve gebyrer hos producenter eller disses kollektive ordninger på deres vegne. Det er ikke juridisk muligt at indføre den samme løsning for private indsamlingsvirksomheder, se pkt. 1.13.
- 5) Der indføres pligt til medlemskab af en kollektiv ordning for producenter af emballage. Dette vil mindske administration og sikre, at alle producenter over bagatelgrænsen får miljøgraderet deres finansielle bidrag. Se desuden pkt. 1.5.
- 6) Lovforslaget indeholder hjemler til implementering af batteriforordningen. Se pkt. 3.

1. Udvidet producentansvar for emballage

1.1 Generelle bemærkninger

Affalds- og Ressourceindustrien (ARI), Dansk Erhverv (DE) og Dansk Industri (DI) udtrykker bekymring for, at lovforslaget afviger fra den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, f.eks. i forhold til omkostningseffektivitet i den kommunale affaldsindsamling og kompensation for erhvervsemballageaffald. Brancheforeningen Cirkulær mener, at lovforslaget langt hen ad vejen følger den politiske aftale og den model, som der er enighed om på tværs af brancheorganisationer. KL mener, at der i det nye udkast til lovforslag er fundet pragmatiske løsninger der i højere grad tager hensyn til lokale forhold og forsyningsikkerhed.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det har været nødvendigt med visse suppleringer og tilføjelser til den politiske aftale, som aftalekredsen er informeret om og har udtrykt støtte til. Miljø- og Ligestillingsministeriet har imødekommet erhvervsorganisationernes bekymringer så meget som muligt, se særligt pkt. 2.9 og 2.17 neden for.

Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at det vil kræve meget administration og bureaukrati at få systemet for udvidet producentansvar til at fungere, herunder i forhold til betalingsstrømme, overdragelse af affald til kollektive ordninger, mv. Emballageretur bemærker, at producentansvaret ikke tager tilstrækkeligt hensyn til regelforenkling og enkelhed i samarbejdet mellem kollektive ordninger og kommuner.

Miljø- og Ligestillingsministeriet medgiver, at der er elementer i den danske model for producentansvaret, der har vist sig at medføre øget administrativ kompleksitet. For eksempel giver det en ekstra administrativ opgave med tildeling af affald, at man i Danmark har valgt, at der skal være mulighed for flere konkurrerende kollektive ordninger samtidigt, frem for fx én kollektiv ordning ad gangen. På den anden side kan løsningen med flere kollektive ordninger skabe konkurrence om at give den bedste og mest effektive service til producenterne. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at der er arbejdet på at skabe administrativ forenkling i det nye udkast til lovforslag.

1.2 Tidsplan for ikrafttrædelse

Bryggeriforeningen, DagSam, DE, DI, DLPI, DSK, Emballageretur, HORESTA, L&F, Tobaksproducenterne og VANA opfordrer til, at betalingen for producentansvaret udskydes til 1. januar 2026 for at give producenterne tilstrækkeligt tid til at ændre deres budgetprocesser og omstille deres forretning ud fra de forventede omkostninger. Dette vil passe bedre ift. kontraktuelle aftaler i branchen og kommunens tilrettelæggelse af gebyrberegninger.

Brancheforeningen Cirkulær, KL og Sønderborg Kommune foreslår, at producenterne pålægges et rent finansielt ansvar for emballage fra 1. januar 2025 frem til 1. oktober 2025. Brancheforeningen Cirkulær bemærker desuden, at det kommende års affaldsgebyrer allerede er fastlagt, og at det vil være vanskeligt for kommunerne at fastsætte retvisende gebyrer for kun tre måneder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at ministeriet har forståelse for brancheorganisationernes bekymringer, men opstartsdatoen 1. oktober 2025 fastholdes. Efter EU-krav skal producenter betale for affaldshåndtering af deres emballage senest 31. december 2024. Med den foreliggende tidsplan skal producenter først betale fra 1. oktober 2025. I lovforslaget gøres opmærksom på, at dette indebærer en risiko for, at Danmark modtager en åbningsskrivelse. Hvis kravet om betaling udskydes endnu længere, vil der være en større risiko for en åbningsskrivelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at en ren finansiel model ikke er på linje med den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage. Desuden vil en ren finansiel model tidligst kunne indføres fra 1. april 2025, hvor Dansk Producentansvar efter den foreliggende tidsplan tildeler kommunernes affald til de forskellige kollektive ordninger, herunder betalingsforpligtelser, og ville således kun gælde i seks måneder. Det vurderes umiddelbart, at dette er kort tid i forhold til at løsningen vil indebære en yderligere overgangsordning.

Derudover bemærker Miljø- og Ligestillingsministeriet, at ministeriet har forståelse for, at en opstart 1. oktober 2025 ikke passer med kommunernes generelle gebyr- og budgetprocesser, og at reguleringen af producentgebyrer er lagt tæt op ad den nuværende regulering af de kommunale affaldsgebyrer for at gøre det så nemt som muligt for kommunerne at fratække de omkostninger fra affaldsgebyrerne, som producenterne skal betale fra 1. oktober 2025. Det er desuden ministeriets forståelse, at kommunerne kan vente med at nedregulere affaldsgebyrerne til det følgende gebyrår, dvs. fra 2026.

1.3 Registrering af producenter

Bryggeriforeningen gør opmærksom på, at der fortsat er tvivl hos producenterne i forhold til, hvem der er producent og hvad der skal indberettes, herunder fx hvornår noget er en generisk emballage. Bryggeriforeningen ønsker, at der udarbejdes klart vejledningsmateriale.

Bryggeriforeningen, Emballageretur, HORESTA og Landbrug og Fødevarer mener, at selvom det er positivt, at der er en undtagelse for mikrovirksomheder, skaber den nuværende løsning tvivl om ansvaret, og der opfordres til mere kommunikation.

DLPI opfordrer til, at lovgivningen for fjernsalg ensrettes på tværs af EU.

Emballageretur er bekymrede for, at der ikke er tilstrækkeligt med producenter, der har registreret sig i producentregistret. Miljøministeriet har tidligere vurderet, at ca. 41.000 producenter skal tilmelde sig, men i august 2024 var kun ca. 2.400 producenter tilmeldt registret.

Dansk Producentansvar forslår, at der skabes hjemmel til, at Dansk Producentansvar kan slette producenter fra producentregistret, når disse ikke opfylder deres forpligtelser.

DE opfordrer til, at der skal være mulighed for tilbagebetaling for emballager, som ender med slet ikke at blive solgt, ligesom for emballager der sælges udenfor Danmark.

VANA opfordrer til, at Miljøministeriet bekræfter, at bestemmelser vedrørende tilbagebetaling udelukkende omfatter de tilfælde, hvor producenter har indrapporteret, men efterfølgende finder ud af, at produkterne skal markedsføres uden for Danmark. Dvs. at produkter, som producenter i udgangspunktet ved ikke skal markedsføres i Danmark, ikke skal indberettes.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at producentdefinitionen er harmoniseret med den kommende emballageforordning, samt at det er korrekt forstået, at muligheden for tilbagebetaling alene vedrører de mængder af emballage, som er indberettet til producentregisteret, men som efterfølgende viser sig at blive solgt videre til et andet land, før emballagen bliver til affald. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer ikke, at det er hensigtsmæssigt at slette producenter fra producentregisteret, men at det er mere relevant at igangsætte en tilsynsindsats, så registrerede producenter opfylder alle deres forpligtelser i relation til producentregisteret.

Med hensyn til vejledning og kommunikation kan Miljø- og Ligestillingsministeriet oplyse, at producentregisteret har været åbent for registrering siden 1. april 2024, og der har været vejledning på producentregisterets Dansk Producentansvars hjemmeside og fra Dansk Producentansvar siden 1. april 2024. Det samme har der været på Miljøstyrelsens hjemmeside, ligesom virksomheder og organisationer har kunne henvende sig med spørgsmål til både Miljøstyrelsen og Dansk Producentansvar. Miljøstyrelsen arbejder desuden på en generel vejledning vedrørende producentdefinitionen, som har betydning for, hvilken virksomhed i en værdikæde, som er den producentansvarlige og dermed skal registrere sig i producentregisteret. Virksomhederne har dog siden 1. april 2024 kunne få vejledning vedrørende de dele af producentdefinitionen, som har vist sig at give anledning til tvivl om, hvilken virksomhed i en værdikæde, der er den producentansvarlige. Det bemærkes, at en generel vejledning aldrig vil kunne give virksomheder et præcist svar på, hvem der er producentansvarlig i en konkret situation. Producentansvarets placering i en konkret situation kan variere alt efter, hvem der har produceret emballagen, hvordan emballagen sælges, og hvordan emballagen konkret designes. Er virksomhederne i tvivl om, hvorvidt de er omfattet af reglerne, kan de til hver en tid bede Dansk Producentansvar om en afgørelse om dette.

1.4 Tildeling af affald, herunder clearing house

Brancheforeningen Cirkulær bemærker, at det er positivt at der på sigt arbejdes for længere tildelingsperiode på 24-36 måneder, da det kan give bedre muligheder for et godt samarbejde mellem kommuner og kollektive ordninger. Kommuner arbejder dog typisk med en længere planlægningshorisont end to-tre år, så hvis en kommune skal ændre affaldshåndteringen som følge af

en ny tildeling, kan affaldshåndteringen blive dyrere. Brancheforeningen Cirkulær foreslår desuden, at oplysninger om kommunernes affaldsordninger til brug for tildeling trækkes fra NSTAR.

KL anerkender at den første tildelingsperiode på 15 måneder er hensigtsmæssig pga. usikkerheder i første tildeling, men opfordrer Miljøministeriet til fremover at have længere tildelingsperioder end 2-3 år.

Emballageretur og ERP foreslår, at tildelingsperioden følger perioden for WEEE-producentansvaret, dvs. fra september til september, bl.a. af hensyn til kvalitetstjek af data og gøre det nemt for producenter, der er omfattet af begge producentansvar. ERP foreslår desuden, at tildelingsperioden bliver 12 måneder de første tre år for at reducere opstartsusikkerheder.

VANA støtter, at den første tildelingsperiode holdes kort og foreslår, at den følgende tildelingsperiode fastlægges til to år, og at det i evalueringen vurderes, om tildelingsperioden med fordel kan være tre år. Brancheforeningen Cirkulær mener, at det vil skabe kompleksitet i betalingsstrømme og give praktiske problemer, at kommuner og fælleskommunale affaldsselskaber risikerer at få deres affald tildelt til flere kollektive ordninger. Dette f.eks. når kommunerne indsamler flere affaldsfraktioner kombineret i samme affaldsbeholder, der så risikerer at blive fordelt til forskellige kollektive ordninger.

KL og DI finder det positivt, at der i tildelingen forsøges at tage hensyn til sammenblanding af affald, og at en kommunes affald tildeles til samme kollektive ordning. DI foreslår, at der herudover analyseres mulige veje til at sikre en fair fordeling af dyre og billige kommuner. ARI mener ikke, at betalingsforpligtigelse for erhvervsaffald i en kommune, behøver at blive tildelt til samme kollektive ordning, som husholdningsaffaldet i kommunen.

DI udtrykker også bekymring for, om Dansk Producentansvar i tildelingen kan imødekomme de forskellige hensyn. Desuden foreslår DI en ny model for tildeling af erhvervsaffald, hvor kompensationen for erhvervsaffald foregår via Dansk Producentansvar, der fordeler omkostningerne mellem de kollektive ordninger.

DPA bemærker, at det efter deres erfaring ikke vil være muligt at imødekomme de forskellige hensyn i tildelingen, herunder til fælleskommunale løsninger. DPA vurderer desuden, at det kan være problematisk, hvis en kollektiv ordning pålægges at indsamle affaldsfraktioner, der indgår i en kombineret indsamling, hvis den kollektive ordning kun har markedsandele af den ene affaldsfraktion.

Emballageretur og ERP foreslår at indføre et "finansiel clearing house" for at imødegå udfordringer med, at tildelingen ikke tager højde for forskelle i kommunernes omkostninger til affaldshåndtering, som kan give ulige konkurrence mellem de kollektive ordninger. Alternativt foreslår ERP, at Miljøministeriet forelægger en model, der sikrer at omkostningsgrundlaget ensrettes mellem kommunerne eller at kommunernes omkostninger skal indgå som tildelingskriterie nr. 1.

Bryggeriforeningen bemærker, at det er afgørende, at det eksisterende pant- og retursystem ikke omfattes af reglerne om tildelingsordninger, bl.a. da der er behov for længere investerings- og afskrivningsperioder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der forventes fastsat en kort tildelingsperiode for første tildeling pga. usikkerheder i data, og at de følgende tildelingsperioder også vil være relativt korte på 2-3 år. Dette af hensyn til usikkerheden om, hvor præcist tildelingen af markedsandele kan blive. Tildelingsperioderne vil blive fastlagt på bekendtgørelsesniveau. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på sigt vil være muligt inden for rammerne af lovforslaget at

indføre længere tildelingsperioder end 2-3 år, hvilket kan være en fordel for alle parter, da det mindsker transaktionsomkostninger og giver mulighed for opbygning af gode, tillidsfulde samarbejdsrelationer mellem kommuner og kollektive ordninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at der i lovforslaget er formuleret to forventede hensyn for tildeling af kommunalt indsamlet affald og et hensyn for tildeling af erhvervsemballageaffald. For husholdningsemballageaffald er det hensigten at fastsætte regler om, at Dansk Producentansvar i videst muligt omfang skal tage hensyn til, at affald fra samme kommune samt affald, der er sammenblandet, tildeles til den samme kollektive ordning. For erhvervsemballageaffaldet er det hensigten at fastsætte regler om, at Dansk Producentansvar skal tildele erhvervsaffald i en kommune til samme kollektive ordning. Hensynene er fastlagt for at sikre, at tildelingen så vidt muligt tager hensyn til den praktiske affaldsindsamling og derved mindske administration og kompleksitet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det på nuværende tidspunkt ikke vil være realistisk at tilføje flere kriterier og dermed forhøjet kompleksitet i tildelingen, herunder heller ikke til forskelle i kommunernes omkostninger. Ministeriet bemærker desuden, at de kommunale omkostninger først kendes i april 2025, hvor de første producentgebyrer fastsættes. Dermed kan gebyrerne ikke nå at indgå som et hensyn i den første tildeling.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kvitterer for forslaget om at etablere et finansielt clearing house. Ministeriet har undersøgt, om det er muligt at indføre et finansielt clearing house efter den foreslåede model, men der har vist sig at være en række problemstillinger ved modellen. Miljøstyrelsen har desuden afsøgt, om andre EU-lande har etableret et clearing house som foreslået, men har ikke kunnet finde eksempler herpå.

I den foreslåede model modtager 'clearing house' gebyropkrævninger fra alle landets kommunalbestyrelser, hvorefter 'clearing house' beregner, fastsætter og opkræver betaling hos producenter eller disses kollektive ordninger svarende til markedsandele. 'Clearing house' betaler herefter kommunalbestyrelserne. Ministeriet har umiddelbart vurderet, at adressaten for kommunalbestyrelsens gebyropkrævning i denne model må være 'clearing house'. Det er ikke kortlagt endeligt, om det er muligt at lave en løsning, hvor en part, der ikke modtager en modydelse, er adressat for en gebyropkrævning, men det er ikke gængs praksis. I givet fald, at det er muligt at etablere en løsning, hvor et clearing house kan være adressat for kommunalbestyrelsens gebyropkrævning, har ministeriet desuden vurderet, at det ikke er hensigtsmæssigt, at en statslig myndighed, den private organisation Dansk Producentansvar eller anden ekstern part (som f.eks. et revisorselskab) er clearing house og dermed adressat. Det skyldes, at den statslige myndighed, Dansk Producentansvar eller anden ekstern part i givet fald vil skulle bære risikoen for, at producenter eller kollektive ordninger enten ikke betaler, ikke betaler til tiden eller kun betaler delvist. Der kan desuden være problemstillinger relateret til konkurrenceretten, som vil skulle afdækkes nærmere, samt forvaltningsretten i forhold til, hvorvidt der er tale om, at 'clearing house' i den foreslåede løsning træffer forvaltningsmæssige afgørelser om betaling fra producenter eller kollektive ordninger, og hvorvidt der så i givet fald skal gennemføres almindelige forvaltningsretlige processkridt i form af f.eks. partshøring.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det ikke har været muligt at undersøge DIs forslag om en anden model for tildeling af erhvervsemballageaffald inden for tidsrammen for lovforslaget. Derudover bemærker ministeriet, at det pt. vurderes, at det vil være for administrativt tungt for Dansk Producentansvar at benytte NSTAR i forbindelse med tildelingen, men at det kan

være relevant at se på muligheder for synergier mellem systemerne f.eks. som en del af evalueringen i 2027.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan bekræfte, at det eksisterende pant- og retursystem, Dansk Retursystem A/S, ikke vil være omfattet af de nye regler om producentansvar for emballage. Producenter af drikkevareemballager, der er omfattet af pantbekendtgørelsen, opfylder deres producentansvarsforpligtelser igennem den obligatoriske deltagelse i det allerede eksisterende pant- og retursystem, som kan betegnes som et udvidet producentansvar for visse drikkevareemballager. Det vil fremgå af emballagebekendtgørelsen, at de emballager, der er omfattet af pantbekendtgørelsen, ikke vil være omfattet af de generelle regler for udvidet producentansvar for emballage. Emballager, der har fået dispensation fra pligten til at være omfattet af pant- og retursystemet, vil dog være omfattet af de nye regler om producentansvar for emballage. Det kan f.eks. være emballager, der er for små til at kunne tages retur i pant-automater. Lovforslaget ændrer heller ikke på reguleringen af Dansk Retursystem A/S, som har fået tildelt eneret til drift af pant- og retursystemet efter gældende regler herom.

1.5 Kollektive ordninger, herunder pligt til medlemskab

Brancheforeningen Cirkulær fremhæver, at deres anbefaling er, at der kun skal være en kollektiv ordning, der opererer i en periode, og hvor rollen som kollektiv ordning udbydes med jævne mellemrum. Løsningen med konkurrerende kollektive ordninger giver anledning til en stor mængde administration og bureaukrati.

Dansk Erhverv, Dansk Industri, KL, Landbrug & Fødevarer, Plastindustrien og VANA støtter pligt til medlemskab af en kollektiv ordning og mener, at kollektive ordninger spiller en vigtig rolle ift. forståelsen og efterlevelsen af reglerne, og at pligten forventes at have en forebyggende effekt på antallet af free-riders.

Plastindustrien mener dog, at producenter af *genbrugsemballager* skal være undtaget pligtigt medlemskab, da de selv skal varetage ansvar for indsamling, transport og behandling af deres emballage.

Bryggeriforeningen og Landbrug & Fødevarer mener, at *mikrovirksomheder*, der undtages for producentansvaret, også bør undtages for pligt til medlemskab af en kollektiv ordning.

Bryggeriforeningen bemærker desuden, at *emballager omfattet af pant- og retursystemet* ikke skal være omfattet af pligt til medlemskab af en kollektiv ordning.

Bryggeriforeningen, DLPI og DRS mener, at producenter *med egen tilbagetagningsordning* skal undtages fra pligt til medlemskab af en kollektiv ordning. Landbrug og Fødevarer mener, at det medlemskab af en kollektiv ordning formentligt også vil være en økonomisk og administrativt billigere løsning for producenter med egne tilbagetagningsordninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at pligten til at være medlem af en kollektiv ordning er tiltænkt at skulle gælde alle producenter af engangsemballage. Det er hensigten at fastsætte regler om, at producenter af genbrugsemballage får pligt til at etablere en egen tilbagetagningsordning og kan vælge at løfte dele eller alle af sine forpligtelser igennem en kollektiv ordning.

Det er hensigten, at der på bekendtgørelsesniveau fastlægges nærmere regler om, at kollektive ordninger skal tage højde for producenters egne tilbagetagningsordninger, når kollektive ordninger

fastsætter og opkræver medlemsbidrag. Det bemærkes desuden, at engangsemballager omfattet af pant- og retursystemet allerede er forpligtet til at være en del af Dansk Retursystem A/S.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det ikke er en del af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, at der kun skal være én kollektiv ordning ad gangen, herunder at den kollektive ordning skal etableres igennem et statsligt udbud.

1.6 Overdragelse af affald

ARC, Brancheforeningen Cirkulær og KL bifalder, at lovforslaget er revideret, således at kommuner nu som udgangspunkt udpeger en plads til overdragelse af affald. Dette fastholder muligheden for en effektiv affaldsindsamling, hvor kommunen har en fast omlasteplads og kan benytte el-drevne renovationsbiler med kortere rækkevidde.

KL fremhæver desuden, at det er fornuftigt, at det for affald indsamlet via genbrugspladser, er producenten der udpeger en plads eller et behandlingsanlæg. Der kan evt. stilles krav til, at en sådan plads skal ligge i rimelig afstand til omlastepladsen.

Brancheforeningen Cirkulær forstår lovforslaget således, at løsningen også sikrer, at kommuner kan udpege en plads i en anden kommune, da flere kommuner i dag samarbejder om omlastning. Desuden spørges til, om hvordan kommuner, der i dag indsamler tekstiler sammen med pap og papir, skal forholde sig efter opstarten af producentansvaret.

KL og Cirkulær ønsker desuden, at kommunerne for adgang til informationer om, hvad der sker med deres affald, efter at det er overdraget til producenterne, herunder fx affaldsmængder.

ARI, DE, Genvindingsindustrien, Emballageretur og VANA foreslår, at kollektive ordninger skal udpege en overdragelsesplads, evt. efter en overgangsperiode, da de kollektive ordninger dermed kan sikre omkostningseffektivitet i det samlede system. Alternativt foreslår DE og Genvindingsindustrien, at kommuner og kollektive ordninger skal indgå frivillige aftaler om, hvor overdragelsen skal finde sted, mens Emballageretur og Plastindustrien understreger, at kommunernes udpegning bør ske i dialog med de kollektive ordninger.

ARI mener, at løsningen for overdragelse vil modvirke investeringer i danske genanvendelsesanlæg, ARI fremhæver desuden, at der allerede findes private pladser, hvor kommunerne kan overdrage affaldet.

ARI, DE, Genvindingsindustrien og Plastindustrien er bekymrede for, at kommunerne vil sammenpresse affald unødigt, og at dette vil reducere muligheden for genanvendelse. Derfor bør sammenpresning kun ske efter aftale med en kollektiv ordning.

Dansk Producentansvar foreslår, at kommunerne forpligtes til at registrere deres indsamlingssteder i Dansk Producentansvars register, så Dansk Producentansvar gives bedst mulighed for vejledning af kommuner og kollektive ordninger ved nye tildelinger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at den nuværende løsning for overdragelse af affald vurderes at være den bedst mulige løsning på nuværende tidspunkt. Ved at give ansvaret for udpegning af en relevant omlasteplads, hvor affaldet kan overdrages, til kommunerne, placeres et klart ansvar for at sikre kapacitet til overdragelse af affald, og den nuværende infrastruktur udnyttes. Derved undgås risiko for strandede omkostninger hos kommunerne ift. allerede foretagne investeringer i omlastepladser, som bl.a. er foretaget i forbindelse med udrulning af den strømlinede og husstandsneare affaldssortering. Den foreslåede ordning muliggør desuden, at kommunalbestyrelsen kan sikre en sammenhængende logistik i affaldsindsamlingen uden at skulle ændre på denne som følge af de skift i, hvilke producenter eller kollektive ordninger som

kommunalbestyrelsen skal overdrage affald til, jf. de foreslåede bestemmelser om tildeling af kommunalt indsamlet affald.

Løsningen fastholder de snitflader for kommunernes opgavevaretagelse, der blev politisk vedtaget i juni 2022 med lovforslag om nye rammer for kommunal behandling af affald egnet til materialenyttiggørelse (L153). Herunder fastholdes at omlastning er en kommunal opgave, da det er en del af affaldsindsamlingen, og at kommuner i forbindelse med omlastning kan sammenpresse f.eks. plastaffald med henblik på transportoptimering.

I forhold til bekymringer om sammenpresning af affald forventer ministeriet at fastsætte krav om, at kommuner skal indsamle og overdrage affald på en måde, der understøtter høj reel genanvendelse. Miljø- og Ligestillingsministeriet anbefaler ikke, at der indføres detailregulering af, hvordan kommuner og virksomheder skal forbehandle bestemte affaldstyper, men opfordrer i stedet til dialog mellem aktørerne.

Med producentansvaret skal kommunerne ikke længere selv udbyde behandlingen af affaldet, men i stedet overdrage affaldet til en kollektiv ordning, der kan indgå aftaler med private behandlingsanlæg om håndtering af affaldet. Det vil således være den kollektive ordning, der har kontakten til markedet for affaldsbehandling. Løsningen vil derfor kræve en tæt koordinering og god dialog mellem kommuner og kollektive ordninger, hvor den kollektive ordning formidler markedskrav mv. til kommunerne. Herunder vil der være mulighed for, at problemstillinger vedr. overdragelse af affald kan løftes i det permanente Samarbejdsforum for producentansvar.

Derudover bemærker Miljø- og Ligestillingsministeriet, at der ikke er noget til hinder for, at en kommune vil kunne udpege en omlasteplads i en anden kommune som overdragelsesplads, såfremt at det er her, kommunen almindeligvis foretager omlastning af affald. Ministeriet bemærker desuden, at løsningen for overdragelse af affald umiddelbart ikke bør påvirke investeringer i genanvendelsesplanlægning, da affaldet fortsat vil være tilgængeligt på markedet og endda vil kunne udbydes i større mængder. Ministeriet bemærker desuden, at det er hensigten at fastsætte krav til kollektive ordningers deling af informationer om overdraget affald med kommunerne.

I forhold til spørgsmålet om indsamling af tekstilaffald, bemærker Miljø- og Ligestillingsministeriet, at det ikke er hensigten, at kommunerne skal overdrage tekstilaffald til producenter af emballage. Der er i øjeblikket en dialogproces med kommunerne om de nuværende løsninger for indsamling af tekstilaffald, hvor sammenhængen til producentansvar for emballage også forventes at blive drøftet.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker derudover, at det har været et fælles ønske fra interessenterne, at overdragelsespladsen ikke indberettes til Dansk Producentansvar, men at der i stedet gives besked direkte mellem kommuner og kollektive ordninger aht. at mindske bureaukrati.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at løsningen for overdragelse af affald med fordel kan indgå i den kommende evaluering af producentansvaret i 2027, når der foreligger konkrete erfaringer med løsning af opgaven, og at det på sigt kan være hensigtsmæssigt at strømline overdragelsen af affald mere.

1.7 Overgangsordninger for kommunale kontrakter

ARI bemærker, at det kan undre, at kommunale kontrakter om affaldsbehandling ikke tager hensyn til producentansvaret, og at det virker urimeligt at producenter skal være bundet til en aftale med et kommunalt behandlingsanlæg, der muligvis er dyrere.

DE og Landbrug og Fødevarer mener ikke, at der behøver at være en overgangsordning for kommunale genanvendelsesanlæg, da de kommunale anlæg kan byde ind på kollektive ordningers udbud af affald til behandling.

VANA bemærker, at overgangsordningen for kommunale kontrakter bør begrænses til tilfælde, hvor kontrakten ikke kan opsiges uden omkostninger, og at kommuner bør forpligtes til at oplyse om igangværende kontrakter ved skæringsdatoen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der i ifølge data fra Forsyningstilsynet kun vil være 1-2 kommunale anlæg, der behandler emballageaffald, tilbage på overgangsordningen i 2025, og at de lidt større kommunale sorteringsanlæg vil være afhændet eller lukket. Derfor vurderes overgangsordningen i praksis ikke at være et problem i forhold til producentansvaret for emballage.

I forhold til overgangsordningen for igangværende kommunale kontrakter bemærker ministeriet, at det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen ikke skal afbryde igangværende kontrakter, men at optioner, der rækker ud over 1. oktober 2025, ikke må udnyttes, medmindre disse er nødvendige for at opfylde kommunens kontraktlige forpligtelser. Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal fremsende dokumentation om kontraktlængder mv. til Miljøstyrelsen, hvis de har mulighed for og ønsker at benytte overgangsordningerne.

1.8 Serviceniveau og omkostningseffektivitet for kommunal affaldsindsamling

ARC foreslår, at Miljøministeriet vejleder om, hvad der forstås ved en omkostningseffektiv indsamling, herunder i forhold til muligheder for kombineret indsamling af affald.

Brancheforeningen Cirkulær anbefaler, at det overvejes om en årlig rapport om omkostningseffektivitet fra kommunerne er nødvendig, da kommunerne kun udruller nye ordninger eller får nye operatører med 4-8 års mellemrum, og at det i den mellemliggende periode, vil være begrænset hvad kommunerne kan gøre for at øge omkostningseffektiviteten.

Bryggeriforeningen foreslår, at indsamling på en "omkostningseffektiv måde" defineres som, at målsætninger altid søges opfyldt på den billigst mulige måde.

DE, DI, ARI og Plastindustrien mener, at det ikke er tilfredsstillende, at der ikke fastsættes et serviceniveau fra starten. DE, DI og Landbrug & Fødevarer opfordrer til, at aftalekredsen løbende orienteres om fremskridt med implementering af et serviceniveau, og at serviceniveauet skal fastsættes senest i 2027. Det ønskes desuden, at Miljøministeriet foreslår en alternativ løsning til, at kommuner, der ikke udbyder, skal fastsætte deres omkostninger på baggrund af andre kommuners udbud. DI, DE og ARI fremhæver også, at der bør fastsættes klare krav til og en skabelon for kommunernes rapportering.

Danaffald/DTL mener, at Forsyningstilsynet bør føre tilsyn med kommuners omkostningseffektivitet, og foreslår, at der stilles krav om udbud af kommunernes affaldsindsamling.

Emballageretur mener, at der bør fastsættes mere specifikke mål for kommuners omkostningseffektivitet og indføres mulighed for at klage over manglende omkostningseffektivitet.

KL finder det positivt, at ministeriet anser indstillingen til et serviceniveau fra forhandlingsudvalget som et godt udgangspunkt og finder det vigtigt, at kommunerne får mulighed for at tilpasse løsninger

til den lokale demografi og de fysiske forhold i kommunerne. KL peger også på, at arbejdet med at fastsætte et serviceniveau viser, at det kan blive vanskeligt og bureaukratisk at fastsætte et serviceniveau, og KL foreslår, at behovet for at fastsætte et serviceniveau indgår i evalueringen i 2027.

KL gør desuden opmærksom på, at kommunerne allerede arbejder med omkostningseffektivitet, og at kommunerne fortsat vil have en interesse i at sikre effektivitet, da de skal betale for håndtering af ikke-emballageaffaldet.

KL mener, at udarbejdelse af en årlig rapport til MST er en unødigt ekstra udgift oven i Forsyningstilsynets overvågningsindsats, og foreslår i stedet, at de enkelte kommuner ved tildelingen beskriver deres indsamlingsordning overfor den kollektive ordning og derefter forpligtes til at afholde årlige møder med de kollektive ordninger. KL mener desuden, at det er uklart, hvorfor rapporten skal sendes til Miljøstyrelsen, når Forsyningstilsynet skal overvåge og analysere producentgebyrerne, og at der er behov for en klar skabelon.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkelige data til at fastsætte et serviceniveau, der med sikkerhed lever op til EU's genanvendelsesmål. Med lovforslaget foreslås derfor den løsning, at kommuner hvert år rapporterer deres aktuelle serviceniveau til Miljøstyrelsen for at sikre et tilstrækkeligt datagrundlag til at fastsætte serviceniveauet. Serviceniveauet rapporteres første gang i 2025 og beskrives ud fra en fast skabelon iht. at sikre sammenlignelighed. Ministeriet forventer at kunne fastlægge en model for og dermed fastsætte et serviceniveau senest i 2027.

Vedrørende kommuner, der ikke udbyder affaldsindsamlingen, bemærker ministeriet, at det fremgår af den politiske aftale, at "i de tilfælde hvor en kommune ikke udbyder indsamlingsopgaven, fastsættes kompensationen med baggrund i den tredjedel af udbuddene med sammenlignelige kommunale indsamlingsordninger og aktiviteter, der har den laveste pris, såfremt det er juridisk muligt." Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at det ikke er juridisk muligt at fastsætte regler om, at kommuner skal fastsætte gebyrer på baggrund af andre kommuners omkostninger. Alle kommuner skal derfor fastsætte producentgebyrer på baggrund af egne faktiske omkostninger til at løse opgaven.

For at understøtte omkostningseffektivitet og gennemsigtighed vil der i medfør af lovforslaget blive fastsat regler om, at kommunerne skal beskrive deres arbejde med omkostningseffektivitet i forbindelse med den årlige rapportering om serviceniveau. Det er hensigten, at rapporteringen skal foregå efter en fast skabelon for at gøre det så nemt og sammenligneligt som muligt. Derudover er det hensigten at fastsætte rammer for, hvilke typer af omkostninger, der kan medregnes i producentgebyrerne, og stille krav om, at kommunerne årligt skal opgøre og offentliggøre deres omkostninger. Lovforslaget skaber også hjemmel til, at Forsyningstilsynet kan overvåge og analysere producentgebyrer, ligesom Forsyningstilsynet i dag overvåger og analyserer de kommunale affaldsgebyrer.

Miljø- og Ligestillingsministeriet henviser i øvrigt til den opfølgende aftale til klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (2022), hvor der indgår en række tiltag til øget omkostningseffektivitet og transparens i de kommunale affaldsgebyrer. Det fremgår af aftalen, at regler om mere ensartethed og transparens i kommunernes opgørelse af omkostninger også vil bidrage til at sikre gennemsigtighed for producenternes omkostninger. I praksis vil affaldsgebyrer og producentgebyrer være tæt sammenhængende, da emballageaffald, der finansieres gennem producentgebyret, udgør en betydelig andel af de affaldsordninger, der i dag indsamles og

finansieres efter regler for affaldsgebyrer. Omkostninger, der dækkes af producenter, vil derfor skulle modregnes ved beregning og fastsættelse af affaldsgebyrer.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker derudover, at man siden høringsudkastet af lovtekniske årsager har fjernet kravet om, at kommuner skal indsamle emballageaffald på en omkostningseffektiv måde, da dette vurderes allerede at følge af grundsætningen for offentlige myndigheder om forsvarlig økonomisk forvaltning, som kommunalbestyrelser også er underlagt, og som for kommunalbestyrelsernes vedkommende håndhæves af indenrigs- og sundhedsministeren. Dette indebærer bl.a., at kommunalbestyrelser er underlagt et krav om at sikre en omkostningseffektiv forvaltning i forbindelse med udøvelsen af alle deres opgaver. Dette vil således også gælde for fastsættelsen af producentgebyrer på baggrund af kommunalbestyrelsens udøvelse af en forpligtelse til for producenterne regning at foranstalte indsamling, transport eller behandling af kommunalt indsamlet emballageaffald efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 p, stk. 2, og uanset om der er fastsat regler om et serviceniveau for indsamlingen eller ej.

1.9 Producentgebyrer

ARI bemærker, at der bør fastsættes klare regler for, hvordan fællesomkostninger fordeles.

Brancheforeningen Cirkulær mener, at det er uklart, hvordan producentgebyret præcist fastsættes og opkræves, herunder om det skal politisk godkendes, og foreslår at relevante parter drøfter, hvordan gebyrerne skal opgøres. Der spørges desuden til, hvordan boligforeninger, der i nogen kommuner selv finansierer affaldsbeholdere, tænkes kompenseres.

Dansk Erhverv, Dansk Industri, Emballageretur, HORESTA, ERP og VANA mener, at der bør være klageadgang for de kommunale gebyrer, bl.a. fordi der ikke er gennemsigtighed om de kommunale omkostninger til affaldsindsamling. ERP ønsker desuden, at kollektive ordninger inddrages mere og får et forhandlingsmandat i forhold til de kommunale omkostninger til affaldshåndtering.

VANA mener, at det er blevet udvidet, hvilke omkostninger som producentgebyret skal dække, og at gebyr til Forsyningstilsynet ikke bør omfattes af hensyn til gennemsigtighed. VANA foreslår, at det tilføjes, at kommuner kan få dækket "nødvendige" omkostninger. VANA opfordrer til, at der udarbejdes et overblik over det forventede gebyrniveau på baggrund af affaldsgebyrer for 2025, og at kommunernes gebyropkrævning ensrettes og fastlægges i dialog med de kollektive ordninger.

Bryggeriforeningen mener ikke, at det er rimeligt, at producenterne endnu ikke kender de omkostninger, som skal betales pr. 1. oktober 2025.

Emballageretur ser det som positivt, at der skabes gennemsigtighed i de kommunale gebyrer gennem krav om opgørelse af omkostninger og en årlig rapport. Emballageretur mener desuden, at der bør fastsættes en fast deadline for kommunernes opkrævning af gebyrer og indsendelse af rapporter til kollektive ordninger. Emballageretur ønsker desuden en fast fakturaskabelon for kommunernes opkrævninger.

Dansk Industri ønsker, at der fastsættes regler om afskrivning af materiel.

Dansk Retursystem anbefaler, at gebyrer varsles et halvt år/i god tid, ligesom Dansk Retursystem bestræber sig på.

KL forslår, at kommunerne i de første år ved udarbejdelsen af producentgebyret kan få vejledning kan hos Miljøministeriet eller Forsyningstilsynet evt. suppleret af vejledninger for beregning og dokumentation og kurser i at få producentgebyret ind i den kommunale budget og kontoplan.

KL finder det desuden uklart, om Miljøministeriets tekst om, at "det er hensigten, at der skal fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen som udgangspunkt skal fastsætte et gebyr pr. affaldsordning", afviger fra de gældende gebyrbestemmelser (miljøbeskyttelsesloven § 48 stk. 3.), hvor der står, at "der skal fastsættes særskilt gebyr for hver affaldsordning".

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at gebyrbestemmelserne siden første udkast til lovforslaget, er blevet ensrettet mere med gebyrbestemmelserne for affaldsgebyrer. Det vurderes at være mindst administrativt tungt, at Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer for deres overvågning af analyse fra kommunalbestyrelsen, ligesom de også opkræver gebyrer for overvågning og analyse af affaldsgebyrer, og at kommunerne herefter kan overvælte omkostningerne i producentgebyrerne. Det er aktuelt hensigten, at omkostningerne til Forsyningstilsynets gebyrer skal indgå i et gebyr for generelle administrationsomkostninger, således at omkostningerne adskilles fra omkostninger til den praktiske affaldshåndtering. Det bemærkes, at Forsyningstilsynets samlede omkostninger til opgaven forventes at være på ca. 0,5 mio. kr. i 2025 og 1,75 mio. kr. årligt fra 2026 og frem.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at de nærmere regler for producentgebyrer vil blive fastlagt på bekendtgørelsesniveau. Det er hensigten, at gebyrerne fastsættes på baggrund af de samlede omkostninger til en affaldsordning, og at reglerne således vil lægge sig tæt op ad reglerne for affaldsgebyrer. I forhold til spørgsmålet om boligforeninger, der finansierer egne affaldsbeholdere, kan ministeriet anbefale, at kommunerne finansierer nødvendige omkostninger via de kommunale affaldsgebyrer. Hvis omkostninger ikke er nødvendige, vil de ikke være omfattet af producentansvaret. Det er ikke hensigten at fastsætte krav om, at gebyrerne skal politisk godkendes i kommunerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan desuden oplyse, at det er vurderet, at de samlede omkostninger til affaldshåndtering af emballageaffald (indsamling, transport og behandling) fra husholdninger er ca. 1,5 mia. kr. årligt. Kommunerne vil kun opkræve gebyrer for den del af opgaven, som kommunerne udfører. Det er hensigten at fastsætte regler om, at kommunerne skal fastsætte producentgebyrer første gang senest 1. april 2025, således at producenter (via disses kollektive ordninger) ved afgørelse om første tildeling 1. april 2025 kan se, hvor meget de skal betale. Dette vil således være seks måneder før, at første betaling skal ske. Fremadrettet er det aktuelt hensigten, at kommunalbestyrelsen fastsætter det kommende års gebyrer senest ved tildelingen, dvs. 1. oktober året før. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at de gebyrer, som producenter betaler til Dansk Retursystem A/S formelt er godkendt 15. november med ikrafttrædelse fra 1. januar. Dvs. med 1½ måneds varsel.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det er hensigten, at kommunerne skal udarbejde en opgørelse af de omkostninger, der indgår i producentgebyrerne, der offentliggøres årligt på et fast tidspunkt. Derudover kan ministeriet oplyse, at baggrunden for at afskære klageadgang for producentgebyrer er, at det er almindelig praksis for gebyrer, der fastsættes af offentlige myndigheder. Kommunalbestyrelsen, Miljøstyrelsen og Dansk Producentansvar skal følge almindelige forvaltningsretlige regler ved fastsættelse af gebyrer.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan desuden oplyse om, at Forsyningstilsynet har iværksat et analyseprojekt om "Kommunale affaldsgebyrer – hvordan sikres gennemsigtighed, ensartethed og omkostningsægthed". Arbejdet forventes færdigt i løbet af 2024 og vil komme med anbefalinger til

ændringer af nuværende regler og praksis for opgørelse af affaldsgebyrer. Det opfølgende arbejde vil blive sammentænkt med regler for producentansvar, herunder evt. supplerende rammer og regler for kommuners fastsættelse af producentgebyrer.

Endelig tager Miljø- og Ligestillingsministeriet til efterretning, at der er ønske om dialog og vejledning omkring producentgebyrer, når disse skal udmøntes.

1.10 Forsyningstilsynets rolle

Dansk Industri, ARI og HORESTA bakker op om, at Forsyningstilsynet får til opgave at overvåge og analysere de kommunale producentgebyrer.

ARI, DE, DI og L&F foreslår, at Forsyningstilsynet også får til opgave at definere ens regler for opgørelse af producentgebyrer, udarbejde udbudsskabeloner samt at definere ens regler for afskrivning af investeringer. Landbrug og Fødevarer mener, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, at gebyrerne ikke er højere end nødvendigt. Dansk Industri og Landbrug og Fødevarer mener desuden, at Forsyningstilsynet bør orientere miljøministeren, hvis Forsyningstilsynet opdager uregelmæssigheder i fastsættelsen af gebyrer.

Brancheforeningen Cirkulær foreslår, at Forsyningstilsynets arbejde med affaldsgebyrer koordineres med regler om producentgebyrer, og at Forsyningstilsynet bør have samme "overvågningsrolle" ift. de kollektive ordninger, som de har ift. kommunerne.

Forsyningstilsynet foreslår, at der fastsættes regler om Forsyningstilsynets opgaver vedr. producentansvar for emballage efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren. Forsyningstilsynet foreslår desuden, at formuleringer om Forsyningstilsynets orienteringspligt overfor miljøministeren justeres, og at det bliver mere klart, hvilke muligheder Forsyningstilsynet har for at indhente dokumentation efter lovens § 48 f, herunder krav om revisorpåtegning. Forsyningstilsynet skriver desuden, at de ikke mener, at der er lovhjemmel til, at Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Forsyningstilsynets rolle i første omgang vil være at analysere og overvåge producentgebyrer på samme måde, som Forsyningstilsynet også overvåger og analyserer de kommunale affaldsgebyrer. Herunder vil Forsyningstilsynet udarbejde en årlig rapport om producentgebyrer. Ministeriet bemærker desuden, at der ikke på nuværende tidspunkt lægges op til, at Forsyningstilsynets inddrages i tilsynet med de kollektive ordninger, der vil ligge hos Miljøstyrelsen. Miljø- og Ligestillingsministeriet henviser i øvrigt til igangværende analyseprojekt i Forsyningstilsynet om "Kommunale affaldsgebyrer – hvordan sikres gennemsigtighed, ensartethed og omkostningsægthed". Arbejdet forventes færdigt i løbet af 2024 og vil komme med anbefalinger til ændringer af nuværende regler og praksis for opgørelse af affaldsgebyrer. Det opfølgende arbejde vil blive sammentænkt med regler for producentansvar.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at ministeriet har drøftet Forsyningstilsynets høringsvar med Energistyrelsen og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. I den forbindelse er det aftalt at tilføje til lovforslaget, at regler for Forsyningstilsynets overvågning og analyse fastsættes efter forhandling med klima-, energi- og forsyningsministeren. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at dette vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal godkende regler, der udstedes om dette. Desuden er formuleringer vedr. orientering af miljøministeren præciseret. Det vurderes, at der allerede er hjemmel i loven til, at Forsyningstilsynet kan indhente oplysninger med henblik på at overvåge og analysere producentgebyrer, ligesom der også er hjemmel til Forsyningstilsynets gebyropkrævning.

1.11 Finansielt ansvar for specifikke affaldsfraktioner og ordninger

ARC foreslår, at udsorteret genanvendeligt affald fra restsorteringsanlæg, storskraldsordninger og genbrugspladser overdrages til de kollektive ordninger, så kommuner ikke selv skal udbyde dette med risiko for dårlige priser pga. marginale mængder.

ARI og DI undrer sig over, at EPS-plast ikke nævnes i lovforslaget, da deres forståelse var, at der skulle indføres et krav om særskilt indsamling af dette via genbrugspladserne.

Brancheforeningen Cirkulær spørger til ministeriets forståelse af direktivets mulighed for at undtage omkostninger fra producentansvaret. Foreningen undrer sig desuden over, at lovforslaget ikke sikrer, at kommunerne kompenseres for emballageaffald i restaffald og farligt affald, og på hvilken baggrund, at ministeriet mener, at der kun er små mængder af emballageaffald i disse fraktioner.

Emballageretur mener, at det er fornuftigt, at emballager af tekstil, keramik og keramik i første omgang ikke omfattes af producentansvaret, og efterspørger fokus på det stigende antal bio-emballager, der ofte skal sorteres som restaffald til forbrænding, og som med fordel kunne indgå i den kommende evaluering i 2027.

KL mener, at der bør udvikles fordelingsnøgler for farligt affald, der indsamles i røde bokse, da det er en dyr fraktion, og fremhæver, at genbrugsemballager ofte ender på genbrugspladserne, og at det derfor er u hensigtsmæssigt, at kommunerne ikke kan få dækket omkostninger til dette. KL mener desuden, at producenterne bør betale for ukorrekt sorteret emballage i restaffaldet, og producenter på sigt også bør betale for emballager af tekstil, porcelæn og keramik. KL ser det som positivt, at papiraffald, der ikke indsamles med pap, ikke længere skal overdrages til producenter grundet den lille andel emballageaffald, og foreslår at der løbende holdes øje med fordelingen af emballage- og ikke-emballageaffald i de forskellige affaldsfraktioner.

KL mener desuden, at det er uklart hvem der skal vurdere, om fordelingsnøgler for plast- og metalaffald er retvisende, og spørger til, om kommunerne gerne må gå sammen om at udarbejde fordelingsnøgler. KL foreslår, at Miljøministeriet i overgangsperioden går sammen med kommuner og kollektive ordninger om at finde midlertidige fordelingsnøgler for genbrugspladser ud fra lokale undersøgelser, så alle bruger de samme.

Landbrug og Fødevarer kan ikke se, hvorfor emballager af tekstil, keramik og porcelæn undtages, da det er emballager, der typisk forbrændes. En undtagelse fra betaling vil give incitament til større brug af disse materialer. Landbrug og Fødevarer spørger desuden til, hvordan mængder af korrekt sorteret restaffald opgøres.

Landbrug og Fødevarer, DI og ERP mener desuden, at det er uacceptabelt, at kommunerne selv skal fastlægge fordelingsnøgler for plast- og metalaffald indsamlet fra genbrugspladser.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det er vurderingen, at producenter opfylder deres finansielle ansvar ved at finansiere håndteringen af særskilt indsamlet affald, jf. affaldsdirektivets minimumskrav til udvidede producentansvarsordninger. Herunder er det vurderet, at storskrald ikke er en særskilt indsamlingsordning for emballageaffald. Det er desuden ministeriets vurdering, at korrekt sorteret restaffald kan anses for at være en særskilt indsamlingsordning eftersom, at det af den nationale sorteringsvejledning fremgår at visse typer af emballageaffald skal sorteres som restaffald. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at borgerne selv skal betale for det ukorrekt sorterede restaffald, som borgerne har mulighed for at sortere korrekt i andre affaldsbeholdere, som producenter afholder omkostninger til. Dette vil også gælde ukorrekt sorteret emballageaffald, der

efterfølgende udsorteres på et automatiseret restsorteringsanlæg. Ministeriet anerkender, at der fremadrettet kan blive behov for at se på, om det er nødvendigt at udsortere emballageaffald fra restaffald for at nå EU's genanvendelsesmål for emballageaffald, og hvordan dette i givet fald skal indgå i producentansvaret. Miljø- og Ligestillingsministeriet kan desuden oplyse om, at korrekt sorteret emballageaffald i restaffald opgøres efter en national fordelingsnøgle.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det følger af affaldsdirektivets artikel 8 a, stk. 4, litra c, 2. afsnit, at medlemsstaterne i tilfælde, hvor det er begrundet i behovet for at sikre en passende affaldshåndtering og den økonomiske bæredygtighed af ordningen for udvidet producentansvar, kan afvige fra den fordeling af det finansielle ansvar, der er fastsat i artikel 8 a, stk. 4, forudsat at producenterne afholder mindst 80 pct. af de nødvendige omkostninger, og de resterende op til 20 pct. af omkostningerne afholdes af de oprindelige affaldsproducenter og således ikke af staten eller andre offentlige myndigheder. Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering at denne fravigelsesmulighed ikke vil kunne anvendes til blot at nedsætte producenteres finansiering forholdsmæssigt, men alene vil kunne anvendes til at fritage producenter fra at finansiere en specifik del af affaldshåndteringsforpligtelserne, hvis det er vanskeligt administrativt eller operationelt at udskille denne og under den forudsætning, at denne del maksimalt udgør 20 pct. af de samlede omkostninger. Miljø- og Ligestillingsministeriet har vurderet, at denne fravigelsesmulighed kan benyttes til at fastsætte regler om, at producenter af emballage af tekstil, porcelæn, keramik og kork, i første omgang ikke forpligtes til at afholde omkostninger til indsamling, transport og affaldsbehandling af kommunalt indsamlet affald, fordi mængderne af emballage af tekstil, porcelæn, keramik og kork er små. Desuden er indsamlingen af disse affaldsfraktioner ikke strømlinet, hvorfor udarbejdelse af nationale fordelingsnøgler ikke er muligt på nuværende tidspunkt. Producenter af disse emballager vil skulle indberette deres markedsførte mængder, så mængderne kan følges og indgå i en fremadrettet vurdering af, om emballagerne skal fuldt omfattes på et senere tidspunkt.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har desuden vurderet, at emballageaffald i husstandsindsamlet farligt affald må undtages frem til, at der kan fastsættes nationale fordelingsnøgler for dette. Det har indtil videre ikke været muligt for Miljøstyrelsen at udarbejde nationale fordelingsnøgler for denne affaldsfraktion, da det i forbindelse med den bagvedliggende affaldsanalyse af farligt affald viste sig, at affaldsmængder, herunder emballagemængder, i henteordninger (de røde spande) var begrænsede. Emballageaffald i farligt affald indsamlet via genbrugspladser vil være omfattet fra start.

I forhold til det finansielle ansvar for affald indsamlet via genbrugspladser har det ikke været muligt at udarbejde nationale fordelingsnøgler for alle affaldsfraktioner fra starten af, da kommunerne indsamler affald forskelligt på genbrugspladserne. Da plast- og metalaffald på genbrugspladser vurderes at være i så store mængder, at de ikke kan undtages fra betalingsforpligtelser, er der derfor fundet den løsning, at kommunerne i en overgangsperiode selv fastsætter fordelingsnøgler for disse affaldsfraktioner. Dette undtaget plastaffald, der indsamles som i henteordninger, da kommunen i disse tilfælde skal benytte den nationale fordelingsnøgle for henteordninger for plastaffald. Miljø- og Ligestillingsministeriet kan ikke se noget problem i, at flere kommuner samarbejder om at udarbejde lokale fordelingsnøgler, så længe de enkelte kommuner vurderer, at fordelingsnøglen er retvisende for deres indsamlingsordninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at der fremadrettet vil skulle tages politisk stilling til, om affaldsindsamling på genbrugspladser skal strømlines mere, så der kan udvikles flere nationale fordelingsnøgler og mere affald evt. kan overdrages til producenter. Herunder skal der tages politisk

stilling til, om der skal indføres et krav om særskilt indsamling af EPS-plast til genanvendelse, som anbefalet af arbejdsgruppe i regi af Samarbejdsforum for producentansvar.

1.12 Betaling for ikkeemballageaffald

Brancheforeningen Cirkulær og KL påpeger, at der skal være tilsvarende krav til kollektive ordninger i forbindelse med opkrævning af betaling for og behandling af ikke-emballageaffald, som der er til kommunerne ifbm. håndtering af emballageaffald, herunder f.eks. at de skal udarbejde en rapport om omkostningseffektivitet.

Brancheforeningen Cirkulær foreslår, at Forsyningstilsynet skal have samme "overvågningsrolle" ift. de kollektive ordninger, som de har ift. kommunerne. Brancheforeningen Cirkulær gør desuden opmærksom på, at der også kan opstå situationer, hvor der vil være en positiv betaling tilbage til kommunerne, hvis ikkeemballageaffald har en positiv værdi.

KL mener, at det er uklart, hvordan et nøgletalssystem skal sikre omkostningseffektivitet, og hvilke krav der stilles til kollektive ordningers genanvendelse af ikkeemballageaffaldet. KL ønsker, at de kollektive ordninger forpligtes til at oplyse kommunerne om, fx hvor affaldet behandles, mv. KL foreslår desuden, at fordelingsnøgler for emballageaffald og ikkeemballageaffald skal opdateres jævnligt, fx hvert tredje år.

ERP opfordrer til, at satserne for kommunalbestyrelsens betaling for ikkeemballageaffald defineres klart og tydeligt.

L&F og VANA mener, at det bør fremgå af lovforslaget bemærkninger, at producenterne ikke er ansvarlige for rester af madaffald i indsamlede fødevareremballageaffald, men at dette finansieres af kommunerne.

VANA ønsker det præciseret i lovforslaget, at alle udgifter og omkostninger ifbm. overtagelse, håndtering og behandling af ikkeemballageaffald er omfattet af producenternes forpligtelse og mulighed for at opkræve betaling hos kommunerne, herunder også transport og administration.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det foreslås, at betalingen for behandling af ikkeemballageaffald skal fastlægges ud fra faste nøgletal svarende til en effektiv markedspris, der opdateres jævnligt pba. bl.a. indekser for afsætningspriser. Fordelingen af emballageaffald og ikkeemballageaffald vil skulle fastlægges pba. nationalt fastsatte fordelingsnøgler. Miljøstyrelsen er ansvarlige for at udarbejde fordelingsnøgler og holde fordelingsnøglerne opdateret. De nærmere rammer for betalingen for ikkeemballageaffald vil blive udmøntet på bekendtgørelsesniveau. Ministeriet kan bekræfte, at administration og transport også forventes at indgå i nøgletalsmodellen. Madrester i emballageaffald regnes som ikkeemballageaffald, og betalingen for dette således vil indgå i de kommunale affaldsgebyrer.

Det forventes, at de kollektive ordninger vil udbyde affaldstransport og -behandling på markedet mhp. at på at opnå den bedst mulige pris og løsning for deres medlemmer. Det vurderes, at der allerede er hjemmel i Miljøbeskyttelsesloven til at stille krav om, at de kollektive ordninger skal sikre en høj reel genanvendelse af affaldet, herunder af ikkeemballageaffald. De kollektive ordninger vil desuden blive pålagt at leve op til EU-genanvendelsesmål for emballageaffald. Krav til genanvendelse vil således blive udmøntet på bekendtgørelsesniveau.

1.13 Betaling for erhvervsaffald

ARI, DE, Dagsam, DI, Emballageretur, ERP, Genvindingsindustrien, L&F, Danaffald/DTL og Sønderborg Kommune er utilfredse med løsningen for betaling for erhvervsemballageaffald, herunder at kommunalt indsamlet erhvervsaffald kompenseres på en anden måde end erhvervsaffald indsamlet af private affaldsindsamlere, samt at affaldsindsamlere ikke kan anmode om betaling på vegne af deres kunder (affaldsproducerende virksomheder).

Danaffald/DTL mener desuden, at der bør være klare regler for dokumentation ved anmodning om betaling. ERP bemærker desuden, at både affaldsindsamleren og den affaldsproducerende virksomhed vil have incitament til at oplyse en højere affaldsmængde for at modtage en højere betaling, og at det vil være vanskeligt for den kollektive ordning at kontrollere.

ARI foretrækker en model, hvor DPA varetager betalinger for erhvervsemballageaffald, så affaldsproducerende virksomheder kun skal anmode om betaling et sted. Ligeledes foreslår Sønderborg Kommune, at der etableres en national digital løsning for at gøre det nemmere for de affaldsproducerende virksomheder at anmode om betaling.

DI, Genvindingsindustrien samt Landbrug og Fødevarer efterlyser, at det indsnævres, hvilke virksomheder, som kommunerne kan indsamle affald hos, og efterlyser herunder en entydig definition af ”art og mængde som en husholdning”.

Brancheforeningen Cirkulær spørger til, hvordan det kan være, at betalingen for erhvervsemballageaffald kan fastsættes efter nøgletal og fordelingsnøgler for emballage- og ikkeemballageaffald, når ministeriet har afvist samme model for husholdningsaffald, og at dette skulle være i strid med grundloven.

Landbrug og Fødevarer foreslår, at der sættes fokus på modellen for erhvervsaffald i evalueringen af producentansvar for emballage i 2027, bl.a. da Landbrug og Fødevarer er kritiske over for den valgte nøgletalsmodel for betaling. Emballageretur foreslår desuden, at der i evalueringen af producentansvaret i 2027 ses på, hvordan det håndteres, hvis virksomheder ikke får ansøgt om de beløb, som de er berettigede til.

KL kvitterer for, at man har ændret den tidligere løsning, så kommunerne nu kan anmode om betaling på vegne af affaldsproducerende virksomheder, der benytter kommunale indsamlingsordninger. KL vil foretrække, at erhvervsaffald, der ikke sammenblandes med husholdningsaffald, også kunne overdrages til kollektive ordninger og indgå i denne betalingsstrøm.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det har vist sig, at det ikke er muligt at fastsætte regler om, at det er de private affaldsindsamlere, der kan anmode om og få betaling for emballageaffald på vegne af de affaldsproducerende virksomheder. For at reducere de administrative byrder ved at alle affaldsproducerende virksomheder i Danmark selv skal anmode om betaling bemærkes det, at det privatretligt er muligt, at en affaldsproducerende virksomhed og en privat affaldsindsamler indgår aftale om, at affaldsindsamleren står for anmodning om betaling på vegne af virksomheden. Det kan f.eks. aftales i forbindelse med, at der indgås en kontrakt mellem den affaldsproducerende virksomhed og affaldsindsamleren om affaldshåndtering. Sådanne kontrakter indgås allerede i dag. Det forventes, at der vil etablere sig sådanne løsninger i markedet, da det vil være i alles interesse. Med denne løsning vil producenter fortsat betale de affaldsproducerende virksomheder og dermed have opfyldt deres betalingsansvar. Men administration i forbindelse med anmodning mindskes betydeligt, og processen bliver lettet for den affaldsproducerende virksomhed. Det bemærkes desuden, at de nye regler om producentansvar heller ikke hindrer, at en affaldsproducerende virksomhed kan vælge at overdrage retten til at modtage betaling fra producenter til en affaldsindsamler, efter de almindelige regler om det (kreditorkifte). Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det er hensigten at fastsætte dokumentationskrav for anmodninger om betaling på bekendtgørelsesniveau.

Miljø- og Ligestillingsministeriet er enig i, at modellen for erhvervsemballageaffald med fordel kan indgå i den kommende evaluering af producentansvaret for emballage og tager ønskerne om dette til efterretning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det er vurderet, at det er den mindst administrativt tunge løsning, at erhvervsaffald, der i indsamlingen sammenblandes med husholdningsaffald, håndteres som husholdningsaffald. Kommunalt indsamlet erhvervsaffald, der er sammenblandet med husholdningsaffald, vil indgå i beregningen af tildeling og blive overdraget med husholdningsaffaldet til den kollektive ordning, der har fået tildelt organisatorisk ansvar og betalingsforpligtigelse for emballageaffald fra husholdninger. Ministeriet vurderer desuden, at det er mest hensigtsmæssigt, at kommunalt indsamlet erhvervsemballageaffald, der ikke er sammenblandet med husholdningsaffald, følger de regler, der er fastlagt for betaling for erhvervsemballageaffald, men med mulighed for, at en kommune kan anmode om betaling på vegne af en affaldsproducerende virksomhed.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at den juridiske udfordring med at benytte nøgletal for betaling af indsamling af husholdningsemballageaffald er, at der i et sådant tilfælde ikke vil være tale om, at kommunerne fastsætter gebyrer på baggrund af faktiske omkostninger. Nøgletal vil derfor mere have karakter af at være en skat eller afgift, og skatter og afgifter kan alene fastsættes ved lov. Såfremt der ønskes at benytte nøgletal for fastsættelse af betaling for den kommunale indsamling vil disse derfor umiddelbart skulle fastsættes ved lov, hvilket vil give betydeligt mindre fleksibilitet i forhold til fluktuationer i priser mv.

Vedrørende ønsker til ordningen for kommunal indsamling hos virksomheder med affald, der i art og mængde svarer til en husholdning, henviser Miljø- og Ligestillingsministeriet til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, der har ressort-ansvaret for denne ordning.

1.14 Emballageafgiften

DagSam, Dansk Industri, HORESTA, Landbrug & Fødevarer og VANA foreslår, at emballageafgiften fjernes for producenter, der kan dokumentere, at de er registreret i Dansk Producentansvar med henblik på at undgå dobbeltbetaling af både miljøgraderet bidrag og emballageafgift.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det ikke indgår i den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage at ophæve eller ændre i emballageafgiften.

1.15 Egne tilbagetagningsordninger og genbrugsemballage

ARI, Bryggeriforeningen, DLPI og Landbrug & Fødevarer mener, at det er vigtigt, at muligheden for at etablere egne tilbagetagningsordninger bevares, så producenterne har mulighed for at etablere cirkulære forretningsmodeller.

ARI spørger om det er hensigten med lovforslaget at skabe to forskellige rammer om tilbagetagningsordninger afhængigt af om produkter og emballage er omfattet af en producentansvarsordning eller en frivillige tilbagetagningsordning efter affaldsbekendtgørelsens kapitel 8.

Brancheforeningen Cirkulær anbefaler, at lovforslaget i højere grad tager højde for, at der med høj sandsynlighed vil ende genbrugsemballager og andre emballager fra egne tilbagetagningsordninger i de kommunale ordninger, således at det sikres, at producenterne også betaler for dette affald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det vil blive muligt for producenter af emballage at etablere egne tilbagetagningsordninger inden for visse rammer, der forventes at lægge sig tæt op ad de eksisterende rammer for frivillige tilbagetagningsordninger i affaldsbekendtgørelsen. Herunder forventes det, at man som producent vil kunne tilbagetage emballageaffald hos borgerne, i tilfælde hvor man afleverer et emballeret produkt til borgeren, men at det ikke vil være muligt at etablere konkurrerende indsamlingsordninger til de kommunale henteordninger. Producenter med egne tilbagetagningsordninger vil således ikke kunne placere en ekstra affaldsspand hos borgerne til deres eget emballageaffald.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at kommunerne ikke vil have ansvar for at indsamle affald af genbrugsemballage og andet emballageaffald, der indsamles via tilbagetagningsordninger, og at der derfor ikke er etableret en betalingsløsning mellem kommuner og producenter for dette affald.

1.16 Oplysningspligt

Dansk Erhverv mener, at de kollektive ordninger bør inddrages i kommunernes kommunikationsindsats, og at det bør præciseres, at kommunernes kommunikationsindsats kun angår indsamling. Der ønskes desuden, at det sikres, at kommuner og Miljøstyrelsen ikke løser samme opgaver vedr. oplysningspligt.

VANA er ligeledes bekymret for, at der indføres dobbeltgebyrer for oplysning, hvor kommuner og Miljøstyrelsen udfører samme opgaver.

Brancheforeningen Cirkulær anbefaler, at kommunerne gives hele opgaven med oplysning til borgerne, herunder oplysning om affaldsforebyggelse, indsamlings- og tilbagetagningsordninger samt bekæmpelse af henkastning af emballageaffald.

Bryggeriforeningen foreslår, at producenterne selv varetager oplysningspligten om indsamlingsordninger og tilbagetagningsordninger.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at det følger af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage, at kommunerne skal bidrage til at nå genanvendelsesmål igennem en effektiv affaldsindsamling, samt kommunikation og vejledning til borgerne om affaldssortering. Det følger desuden af den politiske aftale, at staten (Miljøstyrelsen) løfter direktivforpligtelser til at sikre, at borgere oplyses om korrekt håndtering af emballage og emballageaffald og undgå henkastet affald. Dette med betaling fra producenter, jf. minimumskrav til producentansvar i affaldsdirektivet. Det bemærkes, at oplysnings- og kommunikationsindsatser med fordel kan drøftes i det permanente Samarbejdsforum for producentansvar.

1.17 Gebyrer generelt

Bryggeriforeningen ønsker mere detaljerede oplysninger om de forskellige gebyrer, herunder beregningsmetode, offentliggørelse af gebyrer og det forventede niveau for gebyrer. VANA efterspørger ligeledes en oversigt over de forventede gebyrer.

Landbrug og Fødevarer og VANA mener, at der med lovforslaget fastlægges en urimelig mængde gebyrer, at fastsættelsen af gebyrer er uigennemsigtig og at der bør være klageadgang. Dansk Erhverv og Landbrug & Fødevarer ønsker, at der, evt. i det videre arbejde, fastlægges et loft for omkostninger til de forskellige gebyrer.

Dansk Erhverv og VANA kritiserer, at producenter skal dække udgifter til affaldsanalyser af andelene af emballageaffald vs. ikkeemballageaffald (fordelingsnøgler) via gebyrer til Miljøstyrelsen.

Tobaksproducenterne ønsker oplyst, om det er hensigten at fastsætte et særskilt gebyr for tilsyn med hver ordning. Tobaksproducenterne ønsker en redegørelse for datagrundlaget og beregningerne bag de estimerede administrative omkostninger til Miljøstyrelsens og Dansk Producentansvars administration.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har udarbejdet følgende oversigt over de i lovforslaget nævnte gebyrer og de estimerede omkostninger til opgaverne. Ministeriet bemærker, at gebyrer skal dække de faktiske omkostninger til at løse en opgave.

Ministeriet bemærker desuden, at det vurderes, at udvikling af fordelingsnøgler for emballageaffald- og ikkeemballageaffald kan finansieres af producenterne som en del af den nødvendige administration af ordningen.

Tabel 1			
Gebyrer til Miljøstyrelsen			
	Hvad dækker gebyret	Hvem betaler	Forventet årlig omkostning*
Emballage	Administration, oplysningstiltag og tilsyn	Producenter af emballage	Ca. 19 mio. kr.
Oprydningens ansvar (8 engangsplastprodukter**)	Oplysningstiltag, administration og tilsyn	Producenter af 8 engangsplastprodukter	Ca. 7,3 mio. kr.
	Kommuner, Vejdirektoratet og Naturstyrelsens omkostninger til renhold i det offentlige rum.		Ca. 164 mio. kr.
Fiskeredskaber af plast	Administration, oplysningstiltag og tilsyn	Producenter af fiskeredskaber	Ca. 0,7 mio. kr.
Gebyrer til Dansk Producentansvar (DPA)			
	Hvad dækker gebyret	Hvem betaler	Forventet årlig omkostning*
Emballage	Producentregister, administration af bl.a. tildelingsordning, sikkerhedsstillelse mv.	Producenter af emballage	Ca. 19 mio. kr.
Oprydningens ansvar (8 engangsplastprodukter)	Producentregister	Producenter af 8 engangsplastprodukter	Ca. 6,8 mio. kr.
Fiskeredskaber af plast	Producentregister, administration af bl.a.	Producenter af fiskeredskaber	Ca. 2 mio. kr.

	tildelingsordning, sikkerhedsstillelse mv.		
Gebyrer til kommunalbestyrelsen			
	Hvad dækker gebyret	Hvem betaler	Forventet årlig omkostning** *
Emballage	Indsamling, transport og behandling af emballageaffald (undtagen behandling af det affald, der overdrages til producenter) Kommuners oplysningstiltag og øvrig kommunikation Generel administration, herunder indsamling og registrering af data	Producenter af emballage	Ca. 1 mia. kr.
Gebyrer til Forsyningstilsynet (FSTS)			
FSTS' overvågning og analyse	Overvågning og analyse af producentgebyrer, herunder en årlig sammenligning af gebyrer	Kommuner, der overvælter omkostningen i producentgebyrer	Ca. 1,5 mio. kr.
*Gennemsnitligt skøn over en fire-årig periode **Omfatter følgende engangsplastprodukter: fødevarer beholdere, cigaretfiltere, indpakningsposer og -folier, drikkevare beholdere, drikkebægre, letvægtsbæreposer, vådservietter og balloner *** Økonomi ved behandling af emballageaffald, Miljøstyrelsen 2021 (udarbejdet af COWI)			

1.18 Tilsyn, herunder free riders

Dansk Erhverv og VANA opfordrer til, at Miljøstyrelsen udarbejder en tilsynsplan, hvori brugen af midler skitseres, og at kollektivordningerne inddrages i dette arbejde.

Emballageretur mener, at der har været mangel på tilsyn med free riders i mange år. Emballageretur foreslår, at der i tilsynet fokuseres på hyppighed og sanktioner, der virker afskrækkende. Desuden kunne myndighederne arbejde at begrænse mulighederne for virksomheder, der ikke tager deres del af producentansvaret, f.eks. ved at det offentlige kun handler med virksomheder, der registreret i producentregistret.

Landbrug & Fødevarer er bekymrede for, om Miljøstyrelsens tilsyn bliver mere omfangsrigt end nødvendigt og ønsker, at der etableres en bestyrelse, et overvågningsudvalg eller lignende, hvor Landbrug og Fødevarer er repræsenteret, og at tilsynets opgaver evalueres. Landbrug og Fødevarer mener desuden, at de nuværende sanktionsmuligheder over for free-ridere er ineffektive, og foreslår at der fx indføres administrative bøder og krav om betaling med tilbagevirkende kraft.

Miljø- og Ligestillingsministeriet takker for tilbuddet om, at kollektive ordninger kan give input til tilsynet med free-riders og kan oplyse om, at Miljøstyrelsen pt. arbejder på en tilsynsplan, så tilsynet målrettes, de steder, hvor der er mest brug for det. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at det fremgår af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplast (2022), at tilsynet skal gebyrfinansieres, så det sikres, at der er de nødvendige ressourcer til opgaven. Ved betaling via gebyrer betaler producenter for de faktiske omkostninger til at løse de opgaver, der skal udføres. Se desuden svar på spørgsmål 2.17 om gebyrer.

I forhold til ønsker om skærpede sanktioner og administrative bødeforlæg kan Miljø- og Ligestillingsministeriet oplyse om, at det allerede følger af miljøbeskyttelsesloven, at en virksomhed, der ikke overholder sine forpligtelser omkring bl.a. udvidet producentansvar kan blive straffet med bøde. Virksomheden kan desuden få konfiskeret den besparelse, der er opnået ved ikke at overholde forpligtelserne, og der kan idømmes tillægsgbøder på ca. 25 pct. af den opnåede besparelse. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer desuden, at det ikke er juridisk muligt at gøre brug af administrative bøder i den ønskede kontekst. Administrative bøder kan anvendes, hvor der er tale om enkle sager, som er ensartede, ukomplicerede og uden bevismæssige tvivlsspørgsmål. Det kan således ikke anvendes i sager, hvor der er behov for faglige vurderinger, såsom hvorvidt en virksomhed er omfattet af producentansvar eller ej og dermed er eller ikke er en freerider. Ministeriet bemærker desuden, at der er taget højde for, at freeriders, der registreres i producentregisteret, betaler for de mængder, som de har markedsført i den periode, hvor de har været freeriders.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at Dansk Producentansvar spiller en afgørende rolle i et effektivt freerider tilsyn, da Dansk Producentansvar er den myndighed, der kan træffe de afgørelser, som danner grundlag for den videre håndhævelsesindsats, herunder politianmeldelser og evt. videre sager ved domstolene. Dansk Producentansvars bestyrelse består af repræsentanter fra brancheorganisationer. Tilsynsindsatsen kan desuden med fordel drøftes i det permanente Samarbejdsforum for producentansvar. Miljø- og Ligestillingsministeriet finder det derfor ikke relevant at etablere yderligere organisatoriske enheder til at koordinere og prioritere tilsynet med freeriders.

2. Oprydningsansvar for visse engangsplastprodukter

DI peger på, at det er nødvendigt med forudsigelighed i gebyrstørrelser for oprydningsansvar, da store udsving i omkostninger skaber usikkerhed for producenter af engangsplastprodukter. DI og Tobaksproducenterne peger på, at der bør tages skridt til at sikre mere gennemsigtighed og omkostningseffektivitet i kommuner og statens omkostninger til renhold af de 8 engangsplastprodukter. Tobaksproducenterne peger på, at kommunerne bør opgøre omkostninger til renhold efter samme principper som med de foreslåede producentgebyrer for den kommunale indsamling af emballageaffald. DI, Tobaksproducenterne og HORESTA opfordrer til, at EU-Kommissionens retningslinjer eller en foreløbig version offentliggøres. Plastindustrien ønsker, at der nedsættes et engangsplastforum, hvor producenter inddrages i vurdering af gebyrsatser og effektivisering af oprydningsordningen.

DI opfordrer desuden til, at der indføres et serviceniveau for kommunernes opgaveløsning vedrørende renhold og forstår den foreslåede hjemmel i § 9p, stk. 4, som at den også kan anvendes til at fastsætte et serviceniveau for oprydningsansvaret. DI ønsker, at Forsyningstilsynet skal vurdere omkostningseffektiviteten for oprydningsansvaret og gøre miljøministeren opmærksom på forhold vedrørende de oprydningsgebyrer, der følger af engangsplastdirektivet.

Tobaksproducenterne og HORESTA stiller spørgsmål ved den foreliggende omkostningsanalyse, om omkostningerne er opgjort korrekt, ligesom der efterlyses gennemsigtighed / åbenhed og involvering i forbindelse med udarbejdelsen af analysen.

DI ønsker, at skøn over markedsførte mængder ikke anvendes til at fastsætte oprydningsgebyrer og ønsker derfor at den foreslåede hjemmel til dette slettes. HORESTA finder det kritisk, at der ikke er et registreringsgrundlag for fastsættelse af oprydningsgebyrer.

HORESTA er uenig i Miljøministeriets vurdering af, at præcisering af hjemmel til at opkræve oprydningsgebyrer ikke vil medføre nye omkostninger. Tobaksproducenterne vurderer, at der er risiko for incitament til at øge omkostninger til renhold, når kommuner og stat med gebyrindtægter fra producenter kan reducere skattefinansieringsbehovet for renholdelsesindsatser.

Landbrug & Fødevarer foreslår, at drikkevarebeholdere over 0,6 liter ikke omfattes af oprydningsansvaret, da denne type af drikkevarebeholder ikke åbenlyst ender i det offentlige rum som henkastet affald eller at der alternativt fastsættes forskellige oprydningsgebyrer for drikkevarebeholder over og under 0,6 liter. Landbrug & Fødevarer gør også opmærksom på, at der skal undgås dobbeltbetaling i oprydningsansvar og almindeligt udvidet producentansvar, samt at det skal være muligt at justere omkostninger bagudrettet.

Tobaksproducenterne mener, at der bør være klageadgang for oprydningsgebyrerne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at formålet med lovforslagets indhold vedrørende oprydningsgebyrer er at præcisere hjemler til den gældende bekendtgørelse om udvidet producentansvar for visse engangsplastprodukter (oprydningsbekendtgørelsen). Der henvises derfor til Miljøstyrelsens hjemmeside, hvor der fremgår spørgsmål og svar på de stillede spørgsmål til gebyropgørelse, sammensætning mv. Det bemærkes, at fremgangsmåden til fastsættelse af omkostninger til oprydning og renhold og dermed Miljøstyrelsens fastsættelse af oprydningsgebyrer er i overensstemmelse med den politiske aftale herom, samt engangsplastdirektivet, idet omkostningsanalysen er foretaget på et objektivt grundlag ved at undersøge både kommunale og statslige omkostninger til renhold i det offentlige rum, samt gennemføre affaldsanalyser, der har kortlagt mængden af engangsplastprodukter, der ender som affald i det offentlige rum. Der vil dog være et vist rimeligt skøn forbundet med at fastsætte de eksakte omkostninger til offentlige myndigheders renhold af affald fra de omfattede engangsplastprodukter og de enkelte produktkategoriers andel heraf, idet der ikke foretages særskilt oprydning og indsamling af de omfattede engangsplastprodukter i det offentlige rum. Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at særskilt oprydning og indsamling af de 8 engangsplastprodukter i det offentlige rum vil være væsentligt fordyrende for den samlede ordning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at der er grundlæggende forskel på oprydningsgebyrer for engangsplastprodukter og de producentgebyrer, som kommunalbestyrelser skal fastsætte og opkræve for kommunal indsamling af emballageaffald. Oprydningens gebyrer fastsættes og opkræves af Miljøstyrelsen baseret på den omkostningsopgørelse, der udføres hvert 3. år, jf. den politiske aftale. Der er én gebyrordning pr. engangsplastprodukt og hver ordning skal balancere over en 4-årig periode. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at det ikke har vist sig muligt i praksis at fastsætte et niveau for renhold i det offentlige rum. Dette skyldes bl.a., at der er stor forskel på behovet for renhold i kommunerne, og behovet ændrer sig i løbet af året bl.a. på grund af vejrforhold og sæsonprægede aktiviteter. Det bemærkes, at den foreslåede hjemmel i § 9 p, stk. 4 ikke kan anvendes til at fastsætte et serviceniveau for renhold i det offentlige rum.

For de engangsplastprodukter, der samtidig er emballage, vil producenter skulle betale både oprydningsgebyr og betale til det almindelige udvidede producentansvar, hvor emballageaffald særskilt indsamles til genanvendelse. Der er således ikke tale om dobbeltbetaling, men betaling for to forskellige former for affaldshåndtering – oprydningsgebyret for renhold af affald i det offentlige rum og det kommunale producentgebyr for kommunal særskilt indsamling af emballageaffald til genanvendelse. Ministeriet bemærker, at afskæring af klageadgang er almindelig praksis for gebyrer, der fastsættes af offentlige myndigheder, herunder Miljøstyrelsens fastsættelse af oprydningsgebyrer, som skal følge almindelige forvaltningsretlige regler ved fastsættelse af gebyrer.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at det ikke er muligt at undtage drikkevarebeholdere over 0,6 liter fra oprydningsansvaret, da det følger af engangsplastdirektivet, at drikkevarebeholdere med en kapacitet på op til 3 liter, skal omfattes af oprydningsansvar. For så vidt angår spørgsmålet om en mulig differentiering af gebyret undersøges spørgsmålet.

3. Producentansvar for fiskeredskaber af plast

Emballageretur efterspørger nationale mål for indsamling af affald af fiskeredskaber, der indeholder plast og peger på, at det er svært at se for sig, hvordan en kollektiv indsamling af fiskeredskaber kan gøres rentabelt. Der peges på, at det kan virke som en disproportional foranstaltning at indføre udvidet producentansvar på en så lille årlig mængde af affald og at der derfor bør kigges på alternativer til denne ordning.

Plastindustrien peger på, at der mangler fokus på design til genanvendelse i det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast og peger på, at der er store mængder viden opsamlet om dette i industrien. Plastindustrien ønsker, at der skal gives incitament til dette igennem brug af miljøgraduerede bidrag.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at lovforslaget i forhold til det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, angår at etablere hjemmel til, at de direktivpligtige oplysningstiltag kan varetages af miljøministeren mod betaling af gebyr fra producenter af fiskeredskaber, der indeholder plast. De øvrige dele af det udvidede producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast, er udmøntet i bekendtgørelse om udvidet producentansvar for fiskeredskaber, der indeholder plast i medfør af gældende bemyndigelsesbestemmelser. Det udvidede producentansvar for fiskeredskaber er udmøntet i overensstemmelse med den politiske aftale herom, samt affaldsdirektivet og engangsplastdirektivets minimumskrav til dette producentansvar. Det bemærkes, at det nationale indsamlingsmål er fastsat til 20 pct. og er offentliggjort på Miljøstyrelsens hjemmeside. Det bemærkes desuden, at der ikke er pligt til at varetage indsamling af fiskeredskaber kollektivt eller pligt til at være medlem af en kollektiv ordning, samt at der i bekendtgørelsen fremgår krav til kollektive ordningers miljøgraduering af medlemsbidrag. Der henvises i øvrigt til høringsnotatet for den eksterne høring af bekendtgørelsen, som kan findes på høringsportalen.

4. Udmøntning af batteriforordningen

4.1 Generelle bemærkninger

DE, Brancheforeningen Cirkulær, DI, ARI, ARC, KL, Mobility Danmark, Dansk Producentansvar (DPA) og Genvindingsindustrien hilser den del af lovforslaget, der skal tilpasse miljøbeskyttelsesloven til den nye batteriforordning og give nye hjemler til at supplere forordningen i en revideret batteribekendtgørelse, velkomment.

DI opfordrer generelt til, at myndighederne i forbindelse med udnyttelsen af de foreslåede hjemler i lovforslaget sikrer grundig inddragelse af interessenterne, herunder giver tilstrækkelig tid til at kunne belyse konsekvenserne af ændringerne for forskellige virksomheder. DI opfordrer endvidere til, at myndighederne prioriterer en oplysningsindsats på batteriområdet.

DPA finder det problematisk, at Miljøministeriet ikke fremlægger udkast til en revideret batteribekendtgørelse samtidigt med lovforslaget, da det gør det vanskeligt at kommentere på den kommende regulering på batteriområdet. DPA fremhæver endvidere, at der, såfremt den reviderede batteribekendtgørelse forventes offentliggjort i juni 2025 med ikrafttrædelse i august samme år, ikke er tilstrækkelig tid til at udvikle og tilpasse IT-systemer, hvorfor DPA vil være nødt til at udvikle det eksisterende register på baggrund af forordningens regler alene. DPA opfordrer desuden til, at der afsættes de nødvendige ressourcer til, at Miljøstyrelsen kan føre det fornødne tilsyn med overholdelse af batteriforordningen.

KL finder det reviderede retsgrundlag for batterier generelt uklart og opfordrer Miljøministeriet og Miljøstyrelsen til at bistå med at afklare de mange juridiske problemstillinger, der følger af det ændrede retsgrundlag.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan indledningsvist oplyse, at batteriforordningens kapitel 8 fra dets anvendelse den 18. august 2025 vil indeholde størstedelen af reguleringen af udtjente batterier og det udvidede producentansvar for batterier. Således vil forordningen fastsætte krav til oprettelse af producentregister, krav til indrapportering af data om mængder af markedsførte og affaldshåndterede batterier til de nationale registre samt krav til affaldshåndteringen. Producenterne får med forordningen et større og direkte ansvar for at organisere indsamlingen af udtjente batterier og skal som noget nyt have en godkendelse af deres indsamlingssystem og finansielle rådighed af de kompetente myndigheder. Forordningen forpligter medlemslandene til at sikre, at der fastsættes nærmere administrative og proceduremæssige regler, herunder regler om gebyrer for den kompetente myndigheds opgaver, men forordningen giver derudover kun få muligheder for at fastsætte nationale regler, der kan supplere forordningen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan således oplyse, at det allerede fremgår af batteriforordningens artikel 55, hvilke oplysninger et kommende producentregister for batterier skal indeholde, og hvordan producenterne skal registrere sig. Miljø- og Ligestillingsministeriet kan endvidere oplyse, at det allerede fremgår af batteriforordningens artikel 55, hvilke indrapporteringsforpligtelser producenterne har til de kompetente myndigheder. Miljø- og Ligestillingsministeriet forventer således ikke, at ovenstående registrerings- og indrapporteringsforpligtelser suppleres i større omfang i en revideret batteribekendtgørelse udover regler om udpegning af kompetente myndigheder og nødvendige proceduremæssige eller administrative regler.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan endvidere oplyse, at Miljøstyrelsen er i gang med at revidere den gældende batteribekendtgørelse, således at også denne regulering tilpasses batteriforordningen og samtidigt udmønter de hjemler til nationale krav, som forordningen giver mulighed for, og som foreslås med lovforslaget. Det er forventningen, at en revideret batteribekendtgørelse sendes i ekstern høring i foråret 2025. I forbindelse med Miljøstyrelsens arbejde med revision af batteribekendtgørelsen har Miljøstyrelsen inddraget og inddrager løbende relevante interessenter. Der har siden efteråret 2023 været regelmæssige møder i "Dialogforum for Batterier", hvor Miljøstyrelsen agerer sekretariat, og hvor relevante interessenter deltager. Miljø- og Ligestillingsministeriet skal derfor opfordre alle relevante interessenter til at udnytte muligheden for at blive inddraget i det pågående arbejde hos Miljøstyrelsen med at tilpasse den nuværende ordning for udvidet producentansvar for batterier til den kommende ordning under batteriforordningen.

4.2. Overgang til en ny organisering i det udvidede producentansvar under batteriforordningen

DE og Genvindingsindustrien finder det problematisk, at kommunernes ordninger for husstands-nær indsamling af batterier kommer til at ophøre under den nye batteriforordning.

ARC foreslår, at Miljøministeriet ved fastlæggelse af kriterier for godkendelse af producenteres indsamlingssystemer forholder sig til indsamlingseffektivitet og pålægger producenterne at betale en retvisende andel af kommunernes omkostninger til indsamling. ARC foreslår desuden, at lovforslaget skal forholde sig til de omkostninger, som kommunerne vil få i forhold til strandede omkostninger til opsamlingsmateriel og til afvikling af ordningerne, f.eks. hjemtagning af materiel.

Brancheforeningen Cirkulær foreslår, at der gives en hjemmel til miljøministeren til at opkræve betaling for kommunernes strandede omkostninger hos de kollektive ordninger, hvis det ikke lykkedes for disse at indgå en landsdækkende aftale om fortsat kommunal indsamling af batterier. Derudover foreslår Brancheforeningen Cirkulær på baggrund af den store opbakning til en fortsat kommunal indsamling af batterier konkrete ideer til formulering af lovbemærkningerne. Brancheforeningen Cirkulær foreslår således, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at betaling for og udgifter til indsamling af batterier kan indgå i den kommende kontoplan for batterier. Brancheforeningen Cirkulær foreslår ligeledes, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at den kommunale opkrævning af betaling for batteriindsamling vil skulle foregå på ikke-lovbestemt grundlag og efter de gældende regler om prisfastsættelse ved udførelse af kommunal erhvervsvirksomhed. Brancheforeningen Cirkulær foreslår endeligt, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at Dansk Producentansvar lovligt kan indkøbes af producenterne til at forestå en tildeling af batteriindsamling blandt de kollektive ordninger.

KL undrer sig over, at det ikke fremgår af lovforslaget, at der vil være en overgangsperiode frem til 1. januar 2026, hvor kommunerne fortsat står får indsamlingen. KL efterspørger desuden, hvordan de batterier, som alligevel må forventes at have i de kommunale indsamlingsordninger, skal håndteres, og hvem der skal afholde udgifter hertil. KL ønsker ligeledes en uddybning af, hvilke krav til producenteres indsamlingsnet, der vil blive opstillet, f.eks. om det skal husstandsindsamles eller være offentligt placerede beholdere.

DPA er kritisk overfor indførelsen af en overgangsperiode i stedet for at komme på forkant med behandlingen af ansøgninger om godkendelse, da det giver producenterne kort tid til at omstille deres indsamlingsnetværk.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker, at batteriforordningens regler om det udvidede producentansvar i forordningens kapitel 8 finder anvendelse fra den 18. august 2025, hvorfor de nugældende nationale regler for batterier skal ophæves eller tilpasses forordningen. Der er således ikke mulighed for at lave en overgangsordning, hvorefter de nugældende regler kan gælde i en periode samtidigt med forordningens regler. Der fremgår således ikke noget om en mulig overgangsperiode af lovbemærkningerne, da de gældende regler ophæves fra 18. august 2025. Der arbejdes dog i Miljøstyrelsen på, at den kommunale indsamlingsordning i 2025 vil kunne fortsætte i perioden fra den 18. august 2025 og året ud under batteriforordningen under forudsætning af, at producenterne og de kommunale indsamlingsordninger indgår en selvstændig aftale herom.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker endvidere, at det fremgår af den gældende batteribekendtgørelses § 19, stk. 3, samt af bekendtgørelsens bilag 1, at producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatører leverer opsamlingsmateriel til kommunernes opsamlingssteder,

og at kommunerne er forpligtede til at anvende materiel leveret af producenter og importører. Ved afhentning af udtjente batterier og akkumulatører skal producenterne erstatte det fyldte materiel med tomt materiel eller tømme materiellet på opsamlingsstederne. Det er således Miljø- og Ligestillingsministeriet vurdering, at kommunerne ikke bør have strandede omkostninger til indsamlingsmateriel, såfremt den kommunale indsamlingsordning for udtjente batterier ophører. Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker desuden, at kommunerne fortsat kan etablere indsamlingssteder for udtjente bærbare batterier under den nye batteriforordning og efter regler fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i lovforslaget om kontraktkrav ved at indgå en kontrakt med producenterne. Ifølge batteriforordningens artikel 59, stk. 1, litra c, skal producenterne derefter sørge for de nødvendige praktiske ordninger for indsamling og transport af udtjente bærbare batterier, herunder gratis levering af egnede indsamlings- og transportcontainere, der opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2008/68/EF (46), til de tilsluttede indsamlingssteder for bærbare batterier. Det er således Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at de etablerede kommunale indsamlingsordninger for bærbare batterier vil kunne tilpasses og videreføres under den nye batteriforordning efter nærmere aftale mellem producenterne og de kommunale indsamlingssteder.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan ydermere oplyse, at det fremgår af batteriforordningens artikel 64, at slutbrugeren skal bortskaffe udtjente batterier på udpegede særskilte indsamlingssteder, der er oprettet som led i eller i overensstemmelse med de specifikke ordninger, der er etableret sammen med producenten eller en producentansvarsorganisation. Dertil kommer forordningens artikel 66, der pålægger offentlige myndigheder at sikre, at indsamlede udtjente batterier skal overdrages til producenter af den relevante kategori, til producentansvarsorganisationer eller til affaldshåndteringsvirksomheder, der er udvalgt af producenterne. Det er derfor Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at slutbrugeren ifølge batteriforordningen ikke må aflevere udtjente batterier i kommunale indsamlingssystemer, der ikke er oprettet som led i producenternes indsamlingsnetværk, dvs. efter aftale med producenterne. Såfremt kommunerne alligevel vælger at modtage de udtjente batterier, vil kommunerne efter forordningen være forpligtet til at sikre, at de udtjente batterier overdrages til producenterne. Det skal dertil bemærkes, at Danmark ikke har valgt at gøre brug af forordningens mulighed for at tillade, at offentlige myndigheder selv behandler batterierne efter forordningens artikel 58, stk. 2.

Miljø- og Ligestillingsministeriet bemærker endeligt, at batteriforordningen er direkte gældende i medlemsstaterne, og at forordningen allerede fastsætter krav til producenternes indsamlingssystem og til myndighedsgodkendelsen heraf. Der kan således ikke fastsættes nationale regler med yderligere krav til producenternes indsamlingssystem, til en særlig kommunal tildelingsordning eller til særlig prisfastsættelse eller kontoplan, der går udover batteriforordningen, da forordningen ikke giver mulighed herfor. Det vil således ikke være relevant at nævne i lovbemærkningerne til de foreslåede supplerende regler. Miljø- og Ligestillingsministeriet kan oplyse, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 52 om den foreslåede ændring af den gældende § 48, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, at producenternes eller deres producentansvarsorganisationers eventuelle indgåelse af aftale med kommunalbestyrelsen om indsamling af batterier vil skulle ske på grundlag af forordningen, og at kommunalbestyrelsens opkrævning af betaling fra producenterne for at varetage indsamlingsopgaven af udtjente batterier vil skulle ske på ulovbestemt grundlag.

4.3 Pligt til medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) og krav om indgåelse af kontrakt

Mobility Denmark fremhæver, at der ikke er grundlag for, at miljøministeren kan fastsætte regler om pligt til medlemskab af producentansvarsorganisationer (kollektive ordninger) for producenter af bilbatterier og elbilbatterier, da disse typer batterier varierer fra andre batterier pga. deres længere

levetid, da de er underlagt krav om batteripas, og da de er integreret i et køretøj. Mobility Denmark bifalder det foreslåede krav om kontraktuel binding mellem producenter og indsamlingssteder og fremhæver, at dette krav bør fastholdes, således at producenterne får kontrol med, at der sker en miljømæssigt korrekt og omkostningseffektiv behandling af batteriaffaldet.

ARI og DI bifalder kravet om obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisationer for så vidt angår bærbare batterier og LMT-batterier samt kravet om, at ingen aktør kan indsamle udtjente batterier uden at have indgået en kontrakt med producenterne.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret opbakningen til de foreslåede supplerende regler til batteriforordningen om obligatorisk medlemskab af producentansvarsordninger, herunder særligt for bærbare batterier og LMT-batterier, samt krav om indgåelse af kontrakt mellem producenter og indsamlingssteder.

4.4 Forskellige bemærkninger

Mobility Denmark bemærker, at der ikke for bilbatterier og elbilbatterier er behov for garantistillelse (sikkerhedsstillelse), da værdien af skrotning giver et økonomisk incitament for producenterne til at tage batterierne tilbage. Mobility Denmark fremhæver endvidere, at mange producenter allerede har etableret en effektiv tilbagetagningsordning for udtjente bilbatterier og elbilbatterier, hvorfor krav om garantistillelse vil være overflødigt. Såfremt Miljøministeriet fastholder kravet om garanti, skal et sådant krav ifølge Mobility Denmark være proportionalt og garantien må aldrig overstige de forventede omkostninger ved håndteringen af de udtjente batterier.

Miljø- og Ligestillingsministeriet kan oplyse, at det følger af batteriforordningens artikel 58, stk. 7, at både individuelle producenter og producentansvarsorganisationer skal stille en garanti, der skal dække omkostningerne i forbindelse med affaldshåndteringsaktiviteter, som producenten eller producentansvarsorganisationen skal betale i tilfælde af endeligt ophør af deres aktiviteter eller insolvens. Forordningens krav om garantistillelse gælder således for alle producenter og producentansvarsorganisationer uanset batteritype og forordningen giver ikke mulighed for at lave nationale undtagelser.

ARC påpeger, at der skal ses på risici for brand ved fejlsortering af batterier.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har noteret ønsket og opfordrer til at løfte problemstillingen i "Dialogforum for batterier", hvor Miljøstyrelsen er sekretariat, eller alternativt at tage direkte kontakt til Miljøstyrelsen.

KL er uenig i opgørelsen af kommunernes udgifter til indsamling af batterier, som det fremgår af lovforslaget, og henviser til en NIRAS-rapport, der peger på, at udgifterne var ca. 26 mio. i 2022, hvorfor 16,9 mio. kr. i 2026 er en underestimering.

Miljø- og Ligestillingsministeriet er opmærksom på, at KL har rekvireret en rapport hos NIRAS, rådgivende ingeniørvirksomhed, vedrørende kommunernes udgifter til håndtering af udtjente bærbare batterier. Miljø- og Ligestillingsministeriet har dog i lovforslagets afsnit om forventede økonomiske konsekvenser for det offentlige baseret udgiften til kommunernes indsamling på statens faktiske årlige kompensation af kommunerne, som sker over bloktilskuddet efter det udvidede totalbalance princip (DUT), da det er denne udgift, der ophæves med lovforslaget.

DPA bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at den foreslåede hjemmel til at fastsætte regler om gebyr for tilsyn kun skal udnyttes for andre udvidede producentansvar end batterier, og at det ikke

fremgår af lovforslaget, hvorvidt Miljøministeriet vil fastsætte lignende regler for batterier med hjemmel i den gældende § 89 a i Miljøbeskyttelsesloven.

Miljø- og Ligestillingsministeriets vurderer, at regler om gebyr for myndighedsopgaver i forbindelse med batteriforordningen kan fastsættes i medfør af den gældende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 89 a, hvor forordningen tillader det. Det kræver derfor ikke forslag om nye bemyndigelsesbestemmelser i miljøbeskyttelsesloven. Miljø- og Ligestillingsministeriet kan oplyse, at fastsættelse af regler om eventuelle gebyrer for myndighedsopgaver indgår i Miljøstyrelsens arbejde med at revidere batteribekendtgørelsen.